

De gelaarsde pater.

Blijspel: Eénakter.

van Herwig Van Landuyt.

Personages: Pater cafébaas, Paul, Jef, Jan, René & Oscar: aanwezige klanten.

Paul, Jef, Jan, René kunnen zowel 40 zijn als 60.

Oscar is ouder.

Jef, Jan, René en Paul converseren. Pater luistert en doet zijn zegje.

Oscar heeft enkel monologen. De anderen doen alsof ze niet naar hem luisteren maar vallen hem niet in de rede.

Het café heeft als uithangbord: " De gelaarsde pater" - luistercafé-

Er wordt geen enkele drank geserveerd.

De monologen van Oscar gaan enkel over seks en vrouwen.

De 4 andere klanten hebben het over "onze vriend", "hij" een lokale politieke beunhaas, zoals er hier en elders wel meer zijn.

De 4 hebben, de ene al wat meer dan de andere, een licht ironische kijk op de samenleving in 't algemeen en de politiek in 't bijzonder.

Decor: Het recente cafétje ziet eruit als elk klein café met een toonbank in halve cirkel 6 krukjes voor de klanten enkele tafels met stoelen.

Oscar zit alleen op een kruk, de 4 anderen rechts naast mekaar. Pater zit achter de toonbank. Achter hem een foto van zichzelf in modische laarsjes, (Pater draagt altijd modische laarsjes) onder een wilg waaraan zijn pij (hij is een tijdje trappist geweest) is opgehangen.

Rechts van de foto een kadertje met de tekst: "Wie hier dronken buitengaats, is dronken binnengekomen". Links identiek kadertje met als tekst: "Spreken is zilver, luisteren is goud".

Op de toonbank: "prijslijst" met als tekst: éénheidstarief 2,50 euro per uur. Korting voor groepen en scholen.

"De gelaarsde pater"

éénakter van Herwig Van Landuyt.

Paul: De beginselvaste mens, zal zich onbevreesd door de puinhopen des hemels laten verpletteren.

Pater: Horatius.

Jan: Hij is inderdaad beginselvast amoreel, zonder aanzien des persoons.

Jef: De bekakste vriend uit de geschiedenis van de vriendschap.

René: Als ik hem zo zie, zijn buik over zijn broek: 't strand van Rimini op zijn vleselijkst. Mensonterend, voor hem lijkt 't woord te zijn uitgevonden.

Pater: Altijd op zoek naar iemand die geen aflaten genoeg heeft om hem op een andere manier de hemel binnen te loodsen. De zeiker. Gematigd katholiek.

Jan: Vroeg en laat zijn we allemaal bedzeikers.

Jef: Is dat zo ? Allemaal ?

René: Politiek wordt met de dag moeilijker. Vroeger verriikten politici zich zonder dat er een haan over kraaide. Nu moeten ze zich verrijken zonder dat we 't merken.

Oscar: Toen mijn eerste lief stierf dacht ik aan alle aflijvigen: aan allen op wiens graf ik met haar heb gevreeën, met haar, Anita, Rosita, Frieda, etcetera.

Jef: (richt zich tot pater) Maken trappisten onder mekaar ruzie?

Pater: Niet tijdens de 6 maanden dat ik in 't klooster ben geweest maar daarna waarschijnlijk wel.

Paul: Ieder mens heeft 3 levens: 't zijne 't mijne en 't onze.

Jef: (aan 't adres van René) Heb je er eigenlijk al mee gesproken ?

René: 'k Ga nog liever naar mijn eigen begrafenis.

Jef: (opnieuw aan René) En zijn vrouw ?

René: Wie met een kieken getrouwd is zal er niet door wakkergekraaid worden.

Oscar: Ze deed zijn boekje en haar broekje open en ze zei: "fuck me goodnight".
 Jan: Aan haar arm zou 'k mijn eigen gekkenhuis niet durven binnengaan.

Jef: Ze komen dus goed overeen ?

René: Ze neuken nog 3 keer op 1 namiddag meer zit er niet meer in .

Jan: Tussen 12 en 3.

Paul: Als hij me godverdomme nog 1 loer draait ...

Pater: God heeft géén leven.

Jan (kijkt naar pater) Zeg maar tegen iedereen dat ik anoniem ga tegenstemmen.

Jef: Toch is het leerijker te worden bedrogen door je vrienden dan door je vijanden.

René: We zouden het zover moeten krijgen dat elke verkozene waarvan het IQ niet een zeker niveau haalt moet kunnen onder curatele worden geplaatst.

Jan: Of hem overtuigen in de zondagsschilderkunst te gaan zoals ...

Pater: En hem dan vriendelijk verzoeken te exposeren achter gesloten deuren.

Oscar: Haar borst beroerde mijn kalende schedel. Tergend traag boorde de tepel van haar rechterborst zich in mijn linkeroor.

Jef: Als je 't oplossen van een economische crisis aan politici overlaat, kan je allen maar bedrogen uitkomen: ze lijden er niet onder. 't Is net alsof je je maagzweren laat verzorgen door een dokter die als toetje zijn dessertbord mee opeet.

Paul: België is 1 middelgrote volière waarin een aantal exoten rondtoeren waarvan het kooien door de wetgever is verboden.

Pater: Helaas.

René: Er zouden in Pakistan 2 ambtenaren corrupt zijn.

Jef: Wie zegt er nu zoiets ?

René: De VRT.

Paul: Onvoorstelbaar. Ik geloof het gewoon niet. Twee!

Jan: Ik hoop dat hij voor mij ook eens wil sjoemelen.

René: Dank zij de federalisering van de Staat moet je nu wel 2 maal smeergeld

betalen.

Pater: Alleen al om je constitutionele rechten te laten gelden.

Paul: (tegen pater): Jij hebt er al eens mee gesproken.

Pater: 'k Had nog niets gezegd of hij had mij al tegengesproken.

Oscar: Net toen schoot de politieman het meisje dood ofschoon hij ze had kunnen uitkleden en er zo een erotische VT4 - film van maken.

Jan: Ik heb er jaren een monoloog mee gehad.

Jef: Hij had nog geen schuur van dichtbij gezien en hij was al Schepen van Cultuur.

Jan: Vóór elke toespraak keek hij nog eens zijn latijnse stamtijden na.

Jef: 't Schijnt dat hij nogal snel uitvaart ook.

Paul: Als je hem mag geloven was hij in zijn jeugd niet alleen snel maar ook slim. Hij speelde voetbal voor Sanders caféploeg, trapte alle hoekschoppen en was op tijd vóór het doel om ze zelf binnen te koppen.

Jef: Denk maar niet dat ik alles slik ik spuw veel onmiddellijk uit.

René: Sofie zijn jongste dochter kwam eens met rode oren en blozende kaken om broodjes bij Frans. Die zag dat er wat scheelde en hij vroeg: je pa was zeker slecht geluimd vanmorgen ? Ze wees naar haar pijnlijke oren en zei: de prefect heeft 2 zilveren ringetjes in zijn penis en ik mag er geen hebben in mijn neus.

Oscar: Zij voelde zijn duimen langzaam langs haar dijen onder haar slipje gaan. Ze wist dat ze dat onder geen beding mocht toelaten, maar ze dacht nog slechts aan één ding : wild schoppend hem helpen. het zo snel mogelijk over haar voeten te krijgen.

Paul: Op de plaats waar anderen een hart hebben heeft hij een spier.

Jan: Iedereen heeft een hart maar niet iedereen heeft er één.

Pater: Parasieten hebben ook hun nut in de maatschappij. God alleen weet welk.

Jef: Ik ben arbeider en ik kan me rustig werkman noemen.

René: In een democratie zijn de machten verdeeld, iedereen heeft een beetje macht: de slaaf de dealer de carjacker de pooier de smokkelaar de overvaller de koppelbaas ...

Jan: Als de slaaf een hond heeft is de slaaf de meester en de hond de slaaf maar

toch kan je niet beweren dat de slaaf geen hondenleven "lijdt".

Paul: Ik vroeg eens aan Marc de postbode wat voor post hij zoal ontvangt.

Jef: En wat antwoordde hij ?

Paul: Beroepsgeheim. En toen ik aandrang voegde hij er niet zonder trots aan toe : 't is niet met die discrete omslagen dat ze me kunnen liggen hebben, die open ik eerst en dan pas de andere.

Oscar (zingt): Ze neuken en ze naaien allemaal ... in 't land van Maas en Waal.

Jan: Politici zijn hoge bomen.

Jef: Ze vangen veel wind.

Jan: Onder andere ...

René: Naar 't schijnt is de burgemeester wanhopig op zoek naar een zoöfiel om 't pluralisme van zijn ploeg nog meer in de verf te zetten.

Jef: Nog meer ?

Pater: Ze lijkt me nu al bijzonder goed uitgebalanceerd.

Paul: Bij de studiekeuze van jongeren wordt er zelden of nooit op gewezen dat je in de politiek heerlijk-ruikend rijk kan worden met een beperkte bagage.

Jan: Toen ik hem eens vroeg hoe hij er in geslaagd is de fiere eigenaar te worden van een aanzienlijk deel van de stad zei hij: " ik heb een neus voor zaken en als ik al heerlijk ruik, dan bewijst dat alleen maar dat 't niet allemaal stinkerds zijn in de politiek."

Paul: Zijn meesterwerk is vannacht vóór mijn deur voor de zoveelste maal aan diggelen gereden.

René: Telkens als er zo'n betonnen moordpaaltje midden op de weg wordt stuk gereden hoeven we ons geen zorgen te maken. er zal er al snel een nieuw op onze kosten worden geplaatst.

Jan: Dat op zijn beurt ...

Pater: Om op zijn beurt ...

Paul: Rotondes, paaltjes, e.a. steeple-chase-toestanden dienen het concurrentievermogen van transport - e.a. bedrijven niet, maar als ze al beletten dat de Minister van Verkeer tegen 100 km per uur door de dorpskom raast hebben ze toch enig nut bewezen.

René: Als je zelf niet in de ambulance ligt.

Oscar: Bij elk orgasme dacht de jonge vrouw telkens weer aan die ene keer dat ze voorover gebogen over de tafel haar baby de borst gaf en haar vriend langs achter met zachte drang dwars door alles heen meer dan maar alleen een handje toestak.

Jan: Je zou hem eens aan 't werk moeten zien met al zijn trawanten : intriganten, informanten observanten ...

Pater: Non-paschanten.

Paul: Je hebt 3 soorten politici : staatslieden staatslui en "politisji".

Jef: En hij dan ?

René: Buiten categorie.

Jan: Van buitenbeentjes gesproken, één van zijn medestanders een zekere Meeters heeft al jaren een job in de mensenkloterij.

Paul: Ruimtelijke Ordening.

Jan: Precies: wel die Meeters beweert bij hoog en bij laag dat je de mensen moet kwaad krijgen, ze zoveel mogelijk moet pesten om hun rendement in de maatschappij op te voeren. Artiesten die honger lijden leveren immers gaver kunstwerken af dan rijkaards.

Jef: Ik ken hem ook die lelijke ex-aap op wie geen enkel dier zou kunnen verliefd worden. Ik heb hem eens bezig gehoord over 't Land van Belofte een land waar je geen lange arm nodig hebt om te bekomen waar je recht op hebt; hij had het over depolitiseren decumuleren "de-ditten" en "de-datten" .

René: Hij heeft een zuster die een apotheek heeft ergens op de weg van Woesten naar Zuidschote. Ze produceert geneesmiddelen onder eigen label: handmade by Bernadette.

Jan: Ik ken Bernadette.

Paul: Ik ken de weg altijd een belevenis.

Oscar: Waren haar kousen te kort, waren haar benen te lang ? Reken niet op mij om uit de biecht te praten. Eén zaak is zeker: aan de manier waarop ze haar strakke zijden kousen aantrok kon je zien dat ze niet aan haar proefstuk was.

Jan: Als je ziet hoeveel banen in dit land verloren gaan omdat Ministers niet consequent genoeg afbreken wat hun voorgangers hebben opgebouwd ...

Jef: Schandalig ! Ik ken een socialist die ongetwijfeld in 't Guinness Book of Records zou kunnen staan met 't hoogste pensioen van alle socialisten. Nu ja socialisten van bij ons.

René: Alle socialisten hebben niet dezelfde sociale verworvenheden. Je kan de zittende socialist nu eenmaal niet met de, aan de lopende band staande, vergelijken.

Paul: Socialist stemmen terwijl je zoveel mogelijkheden hebt om als socialist te leven !

Pater: Leven is een ander begrip, levensfilosofie links leven rechts, dat is de boodschap.

René: In 't leger hebben ze leren schipperen : links rechts links rechts.

Jef: Zeggen dat onze voorouders voor die klootzakken zijn gesneuveld.

Jan: Gevallen voor ongedefinieerde want ondefinieerbare idealen en er moeten mee leven dat wij nu worden weggehoond naar arbeidsvriendelijkere oorden, terwijl die kerels hier beter leven dan God in Frankrijk.

Paul: Als iemand valt op 't veld van eer hebben zijn kinderen 1 bijkomend recht, 't recht om wees te zijn.

Pater: En dan nog. Landen die hun identiteit afstaan aan de meestbiedende hebben hun oorlogshelden niet verdiend. In ' 40 hebben we ons niet willen schikken naar de Bundesbank nu kunnen we niet anders.

Jan: De Bundesbank in ' 40 ? Ook één die zijn zijn tijd ver vooruit was zoals hij ! ...

Jef: Ze zouden de baron voorgesteld hebben om in de politiek te gaan, maar hij heeft geantwoord : 'k ben al rijk !

René: Weet je wat onze vriend zegt ? Vergeet niet dat ik met mijn capaciteiten, privé, veel meer zou kunnen verdienen !

Oscar: Toen ze 't eerste knoopje van haar bloes losmaakte was ik reddeloos verloren hoewel ik wist dat er niets in stak.

Paul: Mij hebben ze ook eens gevraagd toe te treden, ik heb prompt geweigerd: dat heeft mijn leven gered !

Pater: Voor hoelang ?

Jan: Politici zijn volgelingen altijd bereid tot een relatief hechte vriendschap met mensen waaruit ze munt kunnen slaan.

René: Hoe zou je willen dat ze een eigen mening hebben. Ze hebben daarvoor de tijd niet. Ze werken 24 uur op 24.

Jef: En na hun dagtaak geven ze hun dochters oorvegen en hun vrienden een goedbetaalde job.

Jan: En als er dan nog tijd overblijft zijn ze aanwezig op sportmanifestaties, erediensten, banketten, begrafenissen, partijcongressen, film- en toneelpremières : kijk maar (Jan kijkt en wijst naar 't publiek).

Paul: Ze verbroederen, ze verzusteren, ze geven voordrachten in talen die hen vreemd zijn, ze reiken eremedailles uit, ze ...

René: Hoe zou je willen dat ze niet af en toe in 't openbaar indommelen ?

Pater: Ze luisteren niet, ze luisteren op.

Oscar: Ze kruiste haar benen van links naar rechts en van rechts naar links en tussen twee kruisingen in, zat ik vóór ik het wist in de rattenval.

Jef: Ondertussen zijn ze toch maar wereldberoemd tot in de verste uithoeken van hun dorp.

Jan: Eigenlijk mankeert hem niks : hij is gierig, vlijtig, nijdig, gul, voois, kerks, hol, bronstig, week, sluw, kruiperig, geestig en hij eet zoutarm.

Jef: En snel zou hij ook geweest zijn.

Jan: Niet in West-Vlaanderen.

René: Hopeloos normaal.

Paul: Vóór de laatste verkiezingen was hij eens in 't café van de concurrentie. Hij betaalde alle aanwezigen een pint, gaf Ronny een briefje van 500 euro en vroeg: "dat zal genoeg zijn zeker ?" Ronny van alle markten thuis gaf hem een pak verfrommelde biljetten terug en zei: "Wil je 't eens natellen, tot hoeveel kan je tellen ?" En vervolgens hield hij 't biljet boven een brandende kaars en zei : (met z'n Hollands accent) wat moet ik met dat zwart geld, verbranden zeker. Kan iemand nog snel een foto nemen ?

Jef: Ik ken 't verhaal. Ronny's vrouw zou hem uitgeleide gedaan hebben, haar borsten getoond en gezegd: geef je lodderogen de kost, zo ben je niet voor niets gekomen.

Pater: De wereld is een schouwtoneel.

Jan: 't Is zo'n doortrapte schurk. Hij doet dingen waar wij niet eens durven aan denken.

Oscar: Van lieverlede verdween het poederdoos-effect op de dijen van de preutse huisvrouw en legde zo de zuigzoenen van haar geile minnaar voor haar wettige echtgenoot bloot. O!

René: Iedereen moet de kans krijgen je een pad in de korf te zetten om zijn mogelijkheden op dat vlak terdege uit te testen. Zo nodig kan hij dan nog worden herschoold of door specialisten bijgewerkt.

Jef: Dat zal bij hem overbodig zijn.

Pater: Je evenmens vertrouwen is geen kwestie van naïviteit maar van zelfrespect.

Jan: Toen ik hem lang vóór zijn 1ste schepenambt voor 't eerst zag dacht ik zoals Ronny: "Wat krijgen we nou ?" Hij was in 't zwembad aan 't pompen omringd door 7 volgelingen van beider kunne.

Paul: Hij was toen al zo populair als Brigitte Bardot in '59. Ik denk dat hij de rekken aanvulde bij Jack de 1ste doe-'t-godverdomme-zelf-zaak van de streek.

Pater: Verdorie is ook goed.

Jef: Dat heeft niet lang geduurd. Jack zou hem op zolder betrapt hebben met zijn vrouw met heel hare cinema bloot.

René: Ik hou van alle slachtoffers.

Oscar: Was ik een vrouw, ik zou de hele week zwarte kanten slipjes dragen en 's zondags witte versierd met smaragdgroene kruidje-roer-me-nieten.

Paul: André De Vadder zijn partijgenoot vertelde me vorige week dat hij deze zomer in India op vakantie is geweest zonder zijn vrouw. Hij had een levensverzekering bij hem afgesloten voor 10 miljoen.

Jan: Had ze dat geweten !

René: Met De Vadder heeft hij enkel jicht gemeen. Ze trekkebenen aan één zeel.

Jef: Daar ben ik nog niet zo zeker van. Zijn vrouw giechelt meer als De Vadder in de omgeving is.

René: Ze schenkt hem inderdaad graag in en laat nooit na hem hierbij de volstrekte meerderheid van haar anatomie te laten zien.

Paul: De Vadder drinkt meer als ze erbij is, dat klopt en ze lacht nogal Kim-Basingerachtig.

Pater: Dat zal niet voor 't panoramisch zicht alleen zijn, zijn vader is van een

slijmberoerte gestorven long en lever verteerd.

Jan: Als ze hem verlaat zal 't niet voor de 1ste de beste aardappeleter zijn !

Jef: Zeg dat aan De Vadder.

Oscar: Ze lachte haar billen bloot en genoot zichtbaar van het koele briesje tussen haar benen.

Jan: Nadat Jack hem aan de deur had gezet is hij in een Brusselse school technisch leeraar geworden, schrijnwerkerij of zo.

Paul: Dat was ook van korte duur. De leerlingen hadden meer in hun handen dan in hun hoofd en wat ze in hun handen hadden gebruikten ze om naar zijn hoofd te gooien.

Jan: Volgens hem brachten ze allerlei didactisch materiaal mee naar de klas dat er niet echt thuishoorde : voetzoekers katapulten stinkbommen duimspijkers condooms . Hij was er ook eens stevig aangepakt nadat hij tegen een vrijgevochten kindvrouw had geroepen : als ik nog 1 keer zie dat je je door 2 knullen tegelijk laat bevruchten stuur ik je naar de directeur.

René: 2 is teveel en 3 is scheepsrecht.

Pater: De jeugd van heden !

René: Met dank aan allen die hem nog zullen verzorgen. de - paten allopaten, osteopaten, psychopaten de - logen reflexologen neurologen gerontologen.

Jef: De school lag ook in zo'n ongure buurt dat je er je hond niet alleen op straat kon laten.

Pater: Werd hij er gestolen ?

René: Verkracht.

Oscar: Haar parfum had alle geuren van de regenboog en onder haar witte bontmantel wachtten me enkel een paar glinsterende lycra netkousen op een albasten perzikhuid.

Paul: Daarna heeft de burgemeester hem een job bezorgd op één of ander ministerie. Hij zit daar tussen 6 of 7 typistes die allemaal hun breiwerk bijhebben.

René: Om te breien tijdens de lunchpauze.

Jef: Waarschijnlijk.

Jan: Tussendoor, heeft hij nog reclame geronseld en prefab woningen verkocht.
Beide firma's deden gouden zaken ... vooraleer ze failliet gingen.

Paul: En toch zie je nog mensen die zaken doen.

Jef: In 't buitenland.

Pater: Laten we goed zijn voor 't geld.

René: Rijk uit speculatie moet kunnen aangezien arm uit speculatie kan.

Jan: Ik pluk de dag.

Jef: En ik 't onkruid niet.

Paul: Dat komt op 't zelfde neer.

Oscar: Hoog op haar krukje in een sexy bunnypakje zat het ingevoerde meisje, zo
eenzaam als een eendje op zijn eentje.

Paul: Terwijl hij in India op vakantie was zat zijn vrouw met de kinderen in Cannes
samen met de vrouw en de zonen van De Vadder.

Jef: Ze hebben eerst grondig Wiske haren avenue platgekocht.

Jan: Avenue Louise.

René: Dat zal in de voormiddag geweest zijn want vanaf 3 uur 's namiddags zit ze
steevast 4-feuilletons te kijken.

Jan: Of tekenfilms.

Pater : Heeft ze eens niet gefigureerd in een langspeelfilm ?

Jan: Toen ze een jaar of zestien was in een productie van haar nonkel Willy zaliger.

Paul: Ze moet zowat 16 gebleven zijn. Als je met haar praat heb je de indruk met
een boom te praten.

Pater: En toch praat ze niet zoals bomen plegen te praten.

René: Ieder mens heeft zijn leven zelfs een normale !

Oscar: Ze sloot de ogen, haar vochtige ongerepte lippen uit elkaar, ze steunde
zachtjes. Dit was beter dan achter haar de trap naar de kamer opgaan.

Jef: Soms zou 'k slotbroeder willen zijn.

René: Ik droom soms van een slotzuster, één achter slot en grendel, één die niet ontkomen kan.

Pater (vermanend) : René toch !

Paul: Zijn zoon wou pater worden toen hij 18 was maar hij mocht niet.

Jef: Wat doet hij nu ?

Jan: Hij trist.

Pater: Door op deze soort studenten een toeristenbelasting te heffen zou je ze in de hotels kunnen afschaffen.

René: We hebben al toeristen genoeg, toeristen geven alleen maar meer mestoverschot.

Jef: We zouden ze kunnen verplichten hun mest weer mee te nemen.

René: Zo zouden ze van hier ook iets taksvrij kunnen uitvoeren.

Paul: Wat vindt hij eigenlijk van dat trissen ?

Jan: Hij zegt: de nietsnut. Godweet is hij van mij ?

Pater: God is oneindig goed en barmhartig, daar zullen we ons allemaal moeten aan optrekken.

René: Van mij is hij niet.

Paul: Hij zal wel van iemand zijn.

René: Misschien.

Oscar: De schuchtere debutante liet vooreerst slechts haar knikkende knieën aan de producer zien maar al snel knokten haar borsten zich door haar te spannende zomerbloesje genadeloos een weg naar de top.

Jan: Hij woont hier nu zolang en nog kent hij 't verschil niet tussen de boven- en de benedenstad.

René: Da' s allemaal niet zo simpel.

Jef: Boven is boven en beneden is ...

Paul (geënerveerd): Beneden.

Jan: Ronny kwam hem eens op de Hoogstraat tegen vlak vóór Kerstmis; je kon er op

de koppen lopen. Hij liep op de stoep aan de overkant.

René: Zeggen dat je daar vroeger elke namiddag op de koppen kon lopen en nu nog 1 week per jaar, maar ach wat, in 't kort kopen we alles wat we willen electronisch, van "speed" tot pralines.

Jef: Stemmen te ronselen of wat dacht je ?

Jan: En zo luid hij kon riep Ronny: zoek je d'hoeren da's beneden. Had hij hem dan kunnen vermoorden.

René: Opgelet daarmee ! Hij kan zich meer dan 1 huurdoder permitteren.

Pater: Wie met vuur speelt zal er door vergaan.

Paul: Ronny houdt van vuur. Wie was ook weer die Franse politicus die op zijn maîtresse is vergaan ?

René: Zo'n einde daar droomt hij van !

Jef: Hij kent misschien niet het verschil tussen de boven-en de benedenstad maar hij kent 't verschil tussen de grote lijster en de kleine zanglijster.

René: Als je ze samen in één kooi vóór zijn neus zou zetten.

Jan: En dan nog !

Oscar: Aan de oever van een idyllisch riviertje dat nu en dan bij de buurtbewoners op bezoek kwam lag het jonge paar na te hijgen in een geur van herfst en honing met berkenzaad in hun slipjes en gensters in hun geheugen.

René: 't Is soms moeilijk de komende gebeurtenissen te voorzien, soms ook is 't moélijk ze niet te voorzien.

Pater: Ik betrouw op Gods Voorzienigheid.

Jef: Hij is kind aan huis bij Olga. de waarzegster uit de Kapellestraat.

Paul: Hij niet alleen : de hele kliek van de burgemeester. Er wordt daar geen besluit genomen of 't werd haar voorgelegd.

René: ~~A~~sjeblieft !

Pater: Verkwikkend nieuws is dat !

Jan: Ik hoop dat ze hem geen dodelijke ziekte voorspelt vooraleer hij voor mij gesjoemeld heeft.

René: Hij zou er kunnen van sterven !

Paul: (neemt 5 lege glazen en zet er 1 voor aan iedereen behalve aan Oscar, klinken): op Olga.

Oscar: Ze praatte onverstoorbaar verder met haar nevenbuur terwijl haar overbuur met 1 voet tussen haar dijen de muziek van de zee de wind en 't ruisen van de bladeren bij haar overbracht.

Jef: Tijden veranderen, smeerlappen niet.

René: Mocht hij zich willen verhangen dan neem ik geen enkel risico : ik vlecht zelf zijn koord.

Jan: Als ze hem ooit zó vinden zitten we weer met een parlementaire commissie om uit te zoeken wie 't gedaan heeft.

Paul: Mij is 't om 't even wie het doet als iemand het maar doet. 'k Stel voor dat we hem dan begraven in Moresnet, kwestie van hem de eeuwige rust te gunnen.

Jef: Da's geen slecht idee, zijn aanhangers zouden dan heen en weer kunnen fietsen tussen Teuven en Sippenaken. Misschien kweken we zó ooit nog r onderenners.

Paul: Terwijl ze dan aan 't kasteel en de hoeve van Beusdael voorbij komen, kiemt er wel een plan in één of ander ziekelijk brein om dit paradijselijk stukje rust in een pretpark in te kaderen.

Oscar: De dame in 't coupé van de HST tegenover mij deed alsof ze 'Lady Chatterley's minnaar' las. Ze zag er geen graten in dat ik onder haar korte roze mantelpakje wat ik al van buiten kon nog eens tot in de kleinste details meelesen kon.

Jan: Elke morgen bij 't ontbijt neemt hij er nog 3 pilletjes bij terwijl je zou verwachten dat iemand met zijn vetreserves er 3 zou aftrekken.

Jef: Misschien heeft hij schrik van verkoudheden, politici staan veel in de tocht.

Jan: Hij heeft nooit last van verkoudheden, hij knijpt ze onmiddellijk dood.

René: De spaghetti die ze hem serveert is 3 keer gestorven en evenveel keer gereïncarneerd en gerecycleerd vooraleer hij op zijn bord komt.

Paul: Da's voor s'avonds. Ik dacht dat hij 's morgens zijn aardappelen sneed met een oestermes.

Jef: Misschien zijn ze niet gaar.

Jan: Niks dan roddel, eigenlijk doet hij zoals zijn soortgenoten hij eet alleen maar

aan de staatsruif of beter gezegd hij vreet eraan.

Pater: Hij werd onlangs met de burgemeester bij Diego gesignaleerd.

Jef: Dat zal de burgemeester geregeld hebben zoals Diego's verblijfsvergunning.

Paul: Die is met een jaar verlengd en je eet er prima.

René: Pikant Mexicaans in 6 gangen afgang inbegrepen.

Oscar: Op haar mondje kon je lezen welke domme gans staat hier nu in haar blootje in die mannenkrant, op haar kontje stond geschreven: hartelijk welkom in de fabeltjeskrant.

Jan: De slachtoffers worden afgevoerd naar de dichtsbijzijnde kliniek. Het parket stelt ter plaatse een onderzoek in.

Jef: Wat normaal is. Zó gaat dat meestal.

Paul: 't Oosten verwestert en wat doet het Westen ? Precies.

René: Ik ken nog iets dat niet gereguleerd is.

Paul: Jef Pater en Jan samen : Wat ?

René: Grapje.

Jef: Doe maar alsof je 't niet gehoord hebt, hij is weer aan 't opscheppen.

Paul: Toch moet er nog iets zijn ...

Jan: Maar wat ?

Pater: Het vrije verkeer misschien.

Jef: Laten we met z'n allen vrij verkeren zolang het nog mag. Lang zal dat ook niet meer duren.

Paul: Je lacht maar toch is er nog een plaats op aarde waar je nog minder mag dan hier.

Pater: Alles is mogelijk.

René: Ik ken die plaats, je mag er je eigen vrouw niet ombrengen of ze staan al met vrouw én macht aan je deur om te zien wat je 'r mee gedaan hebt.

Jef: Zijn er daar zo weinig ?

Paul: ' t Kerkhof is er alvast zo klein dat iedereen nog moet in leven zijn.

Oscar: In een witte satijnen avondjurk met haar slipje over haar hoofd, masturbeerde de gravin zich vóór de spiegel met haar rode naaldhakken. Ze had daarbij zoveel binnenpret dat je ' t er langs buiten kon aan zien.

Jan: Af en toe speelt hij zuinig zuiniger in elk geval dan ' t personeel in ' t casino van Namen.

Paul: Dan mag zijn vrouw mee, ze is nog in Bergen op school geweest bij de ursulinen .

Pater: Daarom !

Jef: Haar vader mocht het meegemaakt hebben, hij die elke frank twee keer ronddraaide voor hij hem uitgaf.

René: De sukkelaar heeft veel gemist. Hij had amper 2 asbakken meegejat op 't terras van zijn stamcafé waar hij met de duiven speelde en reeds was zijn leven voorbij.

Jan: Een tropische ziekte uit onze ex-kolonie meegebracht.

Jef: Zeggen ze.

Paul: Hij zou meer hebben meegebracht maar hij zou onderweg alles zijn kwijtgespeeld. Zoiets eist zijn tol.

René: De enen vallen met hun gat in de boter, de anderen vallen in een donker gat.

Jef: Gelovigen zijn gelukzakken. Ze geloven in de eeuwigheid. Amen.

Pater (tegen Jef): Ik moet je eens onder 4 ogen spreken.

Jan: Hij neemt ze dan al mee naar 't casino maar spelen mag ze niet.

René: Da ' s niet voor kinderen.

Oscar: Enkel haar zwarte kroeskop en haar tepels dreven boven tussen het schuim op het badwater. Al de rest leek met de Titanic te zijn vergaan.

Paul: Tegen Daisy Frans de jeugdschrijfster heeft hij eens gezgd : jij schrijft verhaaltjes, ik geschiedenis.

Pater: " De geschiedenis van de ontheistering van Vlaanderen ten tijde van ... "

René: Was hij maar eerder in de politiek gestapt dan was hij nu aan zijn memoires toe.

Jef: Hij is 2 dagen jonger dan ik en zijn hand is niet vaster dan de mijne.

Paul: Hij heeft een printer en jij niet, dat scheelt.

Jan: Simone de beste vriendin van zijn vrouw komt regelmatig 's morgens eens langs wanneer haar hartsvriendin haar dagelijkse boodschappenparade doet.

Jef: Ze manoeuvreert voor een betere plaats op de verkiezingslijsten.

Paul: Zou ze daarvoor niet beter bij onze goeie burgervader zijn ?

René: Die is suikerziek, dat vermindert de potentie.

Jef: Er komen ook mooie jongens langs.

René: Zijn ze wel oud genoeg ?

Jan: Die strelen alleen zijn ijdelheid.

Paul: Jan je zou hem moeten kunnen overhalen nu al aan zijn memoires te beginnen.

Pater: Jong geleerd oud gedaan.

René: Met een paar negerinnen moet dat lukken.

Jef: 't Zou de straten een stuk veiliger maken.

Oscar: In het tegenlicht van de volle maan danste ze blootvoets en naakt onder haar lange gele baljurk van gewaste taf.

Jan: Aan schrijven heeft hij een broertje dood.

Jef: Ik dacht dat hij geen broer had.

Paul: Hij heeft het dikwijls over onze stijdbroeders onze Afrikaanse onze Turkse broeders ...

René: Wie racist is is 't soms minder dan wie 't niet is.

Jef: Naast zijn villa kan geen van zijn "broeders" een kavel kopen, laat staan een villa bouwen. Dat is pas racisme.

Paul: We zijn helaas allemaal racist. Zij ook.

Jan: Kaat zijn oudste dochter was een tijd geleden het liefje van een Lokers migrant. Toen hij dat te weten kwam heeft hij 't stemrecht voor migranten

gelaten voor wat het is . Ze vrijt nu binnen de partij.

Jef : Oef !

Paul (tegen pater) . Zou hij in aanmerking komen om heilig te worden verklaard ?

Jan: Daarvoor moet je martelaar zijn en dat zijn wij !

René: Niet vóór zijn nakende zelfmoord.

Pater: Daar kan ik niet mee lachen. Zoiets zeg je niet.

Jef: We betalen je om te luisteren.

Oscar: Alleen op de tram kon je ze zó tegenkomen, met blote benen onder haar enge korte jurk. Ze wist dat ze met een beetje geluk vanuit de bank vóór de hare tussen de rugleuning en de zitbank, de gespierde hand van een onbekende kon gebruiken i.p.l.v. de eentonige vibromassage.

Jan: Soms wandelt hij langs het water met zijn 3 blaffende honden tot grote ergernis van de lüstig bierblikjes lozende vissers.

René: Hij zou ze beter leren spreken. Zó zouden ze eens kunnen zwijgen.

Jef: De hele buurt klaagt steen en been over hun nachtlawaai.

Paul: Wij hebben niets te bewaken.

Jan: Hij zegt : mijn honden zijn mijn kinderen.

René: En zijn kinderen zijn honden.

Jef: Honden zijn slimmer dan fietsen en ze gaan even snel.

Pater (tegen Jef) : Heb je wel enige ondervinding met honden ?

Jef: Met honden en met fietsen.

Paul: Geloof nooit in de ondervinding van iemand die zijn eigen achterkleinkinderen niet heeft gekend. Die heeft er nog geen.

René: 't Is goedkoper de honden te laten studeren dan de kinderen. Dat is zeker.

Oscar: De magistraat legde de vrouw over zijn knie en deed haar blote billen glunderen van plezier.

Jan: Zowat anderhalf jaar geleden op een zondagmiddag bellen 2 zwaargeschminkte dames bij me aan.

René: Waren z'een wip waard ?

Jan: Ze leefden ervan. Hij had ze weliswaar betaald maar was er vanonder gemuisd zonder de hotelrekening te vereffenen. Aangezien ze Frans spraken had iemand ze naar mij gestuurd om hen uit te leggen waar hij woont.

Paul: En jij onnozele hals bespaart hem een scène en betaalt in zijn plaats. En nu wacht je nog altijd op je centen.

Jan: Je hebt het geraden.

Jef: 't Is bedriegen of bedrogen worden.

Pater: Zijn enige apostolaat bestaat er in zijn evennaaste zwart werk te bezorgen, niet uit naastenliefde. Uit eigenbelang.

René: We leven in een rechtsstaat een 't recht-van-de-sterkste-staat. Enerzijds de sukkel met zijn debuterende "pro Deo", anderzijds de toppoliticus omringd door 77 wijze grijze wandelende wetboeken.

Paul: Er is meer kans dat je de gekwelde ziel van de schilder kent aan zijn schilderijen dan dat je de gekwelde ziel van de politicus kent aan zijn daden.

René: Ja maar misschien herken je wel 't Scandinavische model 't Deense 't Zweedse.

Jef: Ik herken maar 1 model ...

René Paul en Jan samen : Claudia Schiffer het Duitse natuurlijk !

Oscar: Op algemene aanvraag biste het hippe dienstmeisje kosteloos in haar kamertje op de tussenverdieping van de building aan de overkant haar stripnummer voor haar enthousiaste jonge bewonderaars aan deze kant.

Jan: Je kan hem met niemand vergelijken. Volgens mij begrijpt hij niks van zijn theorieën, ik ook niet.

Paul: Hij mixt als vanzelfsprekend de Maya- en de patatcultuur en hij slaagt er in makkelijke dingen moeilijk te maken.

René: Je kan de keizer van Japan ook niet vergelijken met de eenden op de Dender in Okegem.

Jef: Bij hem zou Kim de zus van mijn broer zijn terwijl ze in feite mijn zus is.

Paul: Deze hersenkronkels zijn dagelijkse kost in de politiek.

Jan: Ik denk aan allen die er niet aan denken hem weg te stemmen. Aan de anderen denk ik sowieso dag in dag uit. jaar in jaar uit.

René: Met dank bij voorbaat aan allen die er aan denken hem uit de weg te ruimen.

Pater (kijkt omhoog) : Heer vergeef het hen !

Paul: Onlangs zag ik twee van zijn klusjesmannen aan de pomp bij Aziz : de eerste tankte voor 1 euro en betaalde met 10 muntjes van 10 cent. De tweede de neef van de BOB-er Clopternaast betaalde met 10 stukken van 50 cent. De pompbediende lachte eens in 't Azamees, hij zei niks en ik begreep: "geen geld- geen Zwitsers".

Oscar: Het blote meisje douchte in haar onderhemd. Nooit was ooit een meisje zo bloot onder haar stortbad te zien.

René: 't Azamees is de taal gesproken door de pompbedienden van de tankstations Azam.

Jef: Dáárom versta 'k ze niet.

Jan: Er loopt binnen de partij een studie over het potentiële percentage aan stemmenwinst per prestatie.

René: Bij voorbeeld billenknijpen 0.007 winst; mijn schatje + billenknijpen 0.008 winst; mijn schatje + billenknijpen + flikflooiën : 0.009 winst.

Jef: Madonna - van - 7 - Smartentronie afficheren : 0.01 winst.

Jan: Voor iemand sjoemelen : 0.1 winst enz.

Pater: Smart van schade ?

Paul: Status quo zeker.

Jan: Te bekwamer tijd wordt de winnaar van de MGS-trofee de prijs voor de "meest gewaardeerde sjoemelaar" dan senator gecoöpteerd.

René: Er zijn ook verregaande "verruimingsplannen". Er is sprake van verschillende kandidaten. Zo zou Herwig de auteur van "de gelaarsde pater" uitgekozen zijn als eerste "verruimingskandidaat".

Jef: Weet hij ervan ?

Jan: 't Is 't eerste dat hij er van hoort.

Oscar: Haar ogenkringen groter dan haar tepelkringen gaf ze haar naakte lichaam lang uitgestrekt op de sofa over aan de deugddoende warmte van de

likkende vlammen in het open vuur.

Paul: (aan Jan) : Jij komt al eens aan tafel bij hem ?

Jan: Telkens mijn bureau hem in één of andere delicate zaak uit de penarie heeft geholpen.

Jef: En ?

Jan: Als hij ontvangt is 't met alles erop en eraan : zilver Val-Saint-Lambert, Noritakeporselein Mouton-Rothschild en de kok is steevast de chef uit 't Wilgenhof.

Jef: Maar zonder reden ontvangt hij niet.

René: Nooit zonder bijbedoelingen.

Jan: De laatste keer was Jos Scheirs van Stedenbouw van de partij met twee van zijn superieuren. De eega van onze vriend warmde het drietal op in een décolleté van hier tot ginder en wat er na mijn vertrek gebeurd is ...

Paul: Zou er een wijziging van 't Gewestplan op til zijn ?

René: Een ontgroening allicht of een verzilvering.

Jef: Van zijn gronden aan de Weidestraat of aan de Veldweg.

René: In de winter kan je vanaan de beuk op 't Minnaarspad zijn tuinmeubelen en zijn triomfboog zien in wit Carraramarmer om de Amerikanen die voor ons hun leven lieten jaloers te maken.

Pater: Met dank aan Willis A. Utecht uit Kansas en al zijn lotgenoten.

Oscar: Terwijl haar man zich nog een laatste maal in de bar van 't hotel bedronk stopte zijn vrouw nog vlug 3 luxe-hotelhanddoeken in haar bodysuit en in haar pantykousen een verlokkelijk parfum.

René: Ze had een paar zangers gevraagd, onder hen een rockzanger die beter Engels sprak dan de Secretaris-Generaal van de VN. Je kon hem horen tot in 't stadhuis.

Paul: 't Is niet omdat de rockzanger beter Engels praat dan de Secretaris-Generaal dat zijn wereldvisie ook beter is.

René: Ik hou van rockbands, als je abstractie maakt van 't lawaai, is de stilte bij hen overal aanwezig.

Jef: Zingen is beter dan door de radio van de burens "gezongen" worden. Als je zelf

zingt heb je meer kans van te zingen wat je wil horen dan wanneer je anderen laat zingen.

René: Rond de tijd van Kaats fuif moest de zeug van boer Toon werpen.

Jef: Echt? Zijn vrouw ook.

Paul: Toon heeft de stilte niet kunnen herstellen maar hij heeft toch een paar van haar gasten in 't ziekenhuis geslagen.

Jef: Omwille van zijn zeug ?

René (twijfelend) : Ja zeker.

Oscar: Op korte wollen sokjes, haar lange blonde manen tot in de lenden ging ze onvervaard op hem af. Maar met één enkele uitval was de ongelijke strijd in een oogwenk in zijn voordeel beslecht.

Jan: Zijn zoon de nietsnut zoals hij hem noemt is niet zo simpel als hij zich voordoet.

Jef: Die heeft nu al begrepen dat er met werken niets te verdienen valt.

René: De politiek da's nog het enige familiebedrijf met toekomst.

Paul: Je moet er eens op letten wat er hier al niet te koop staat.

Jan: Eerst vertrekt de grijze stof dan het kapitaal en uiteindelijk blijven enkel de politici en hun domaniale dooie-visjesvreter over.

Jef: Ik zie hem al in zijn linkerhand zijn derde been strooibriefjes voor zijn zoon of zijn schoonzoon in de brievenbussen steken.

Paul: Of met kwast en emmer zijn paaltjes benutten.

René: Tegen die tijd zijn we weer aan de brede lanen toe : weg met al die hindernissen ! De vooruitgang staat niet stil !

Oscar: Ze haalde 2 stukjes spek uit de sla, wreef er zachtjes mee over haar benen en dijen en moffelde ze dan weg in haar broekje. Haar hondje likte zich meteen moeiteloos een weg tot aan de buit. Toen bracht ze hem naar 't balkon en zei me : "nu mag jij mijn hondje zijn".

Jan: In plaats van onze studenten op te leiden met stellingen en veronderstellingen zouden we ze beter elke dag met een nieuwe opgave naar huis sturen.

Paul: Echte studenten zijn autodidacten.

René: Zoniet heeft de prof de allures van een kleuterleider.

Jef: En wat doen we dan met de studentencafés ?

Jan: Die zitten dan net zo vol maar zonder spijbelaars.

Paul: Politici spreken een universele taal.

Jef: Vooral vóór de verkiezingen. Daarna vervallen ze in hun gewone dieventaal.

René: Eens de buit binnen verdelen ze de edele stukken en gaan de ingewanden en nu ook 't ruggenmerg naar de verslagen honden.

Pater: We mogen het hen niet kwalijk nemen dat ze zichzelf goed bedruipen. Wie onder ons zou eerst aan de tegenstanders denken en daarna pas aan zichzelf ?

Paul: Retorische vraag.

René: (aan 't adres van pater) : Je werkt op mijn zenuwen zoals een flageoletist.

Pater (tegen René) : Je hebt je zenuwen niet altijd onder controle.

René (tegen pater) : Zij mij ook niet.

Jef: De kleinhandel is al naar de kloten, straks hebben we nog alleen grote zelfbedieningswinkels.

Jan: Hij is geen grote winkel maar hij winkelt groot.

René: En wij betalen. We betalen maar.

Oscar: Terwijl haar ma haar t.v.-feuilleton verslond vleide ze zich poeslief in mijn schoot. Ze nam mijn krant weg en trok haar lange brede rok eerst omhoog tot aan haar taille en dan wijd open naar beneden over mijn kuit. Ze kustte me en zei: "nu jij". En direct verscheen er leven in mij.

Paul: Winkelwandelstraten in een gat als dit ?

René: Je moet de tactiek begrijpen. Eens alle panden leegstaan kopen ze ze op voor een prikje en klaar is Kees.

Jef: De vooruitgang ! Wat waren we ongelukkig toen we nog vóór onze winkels mochten parkeren.

Paul: Waarom zou je mensen gelukkig maken als je ze kunt ongelukkig maken ?

Jan: Welke gehandicapte wil niet graag eens 17 km in zijn rolstoel tot aan zijn favoriete boetiek ?

Jef: Als 't sneeuwt.

Paul: Als 't hagelt.

Jef: Als 't regent.

Paul: Als 't ijzelt.

Jef: Als 't warm is.

René: 38°. Meer hoeft dat niet te zijn.

Jan: 't Engelse model.

René Paul en Jef samen : (zingen) Shame and Christmas in the family.

Pater: Ze hebben toch ook al een parkje aangelegd.

René: Als we 2 van de 3 paaltjes aan de ingang plat slaan dan moeten we de rolstoelpatiënten niet over de haag zetten.

Paul: Als we zelf de klinkers zouden kunnen leggen i.pl.v. de gefailleerde aannemer zouden we niet eerst door een plas moeten die groter is dan 't Zilvermeer.

Oscar: Tussen de metrostations Nantua en Padua komt het er op aan na schooltijd links in de hoek van een coupé te staan. In elke scherpe bocht altijd naar links vliegen de meisjes van 't H. Hart dan met al hun hebben en zonder hun houden gretig tegen je aan.

Jan: We zouden ook de perkjes kunnen beplanten met rozen tulpen. salvia's weet ik veel ...

Jef: En wat als ze uitgebloeemd zijn ?

René: Dan kunnen we er nog professionele huilebalken vóór zetten om in onze plaats te treuren.

Paul: En wat gezegd van de merels de lijsters de meesjes en de tortels die schaamteloos het parkje vol poepen ?

René: 't Is soms onvoorstelbaar hoe merels lijsters en tuinfluiters van 's morgens vroeg deuntjes fluiten net of ze hebben niets anders te doen.

Jef: Mij maken ze niet wakker.

Pater: Mij ook niet.

Jan (tegen pater) : Jij bent gewoon te luisteren.

Paul (tegen Jef) : En jij hebt de 35-urenweek.

René: Ik ben niet bezorgd, vroeg of laat zullen ze wel eensgezind met een fluitreglement voor de dag komen.

Oscar: Vanuit het raam van zijn kantoor zag de baas in zijn verrekijsker hoe zijn secretaresse aan het meer netjes haar rokje en haar kousen uittrok en vervolgens haar witte bips en benen op een hete rots aan de zon te bakken en te braden gaf.

Paul: Wat ons in elk geval nog blijft is een heerlijk sociaal systeem.

René: Je kan hier meer verdienen door niet dan door wel te werken.

Jef: 't Heeft geen belang hoe we 't verdienen als we 't maar verdienen.

Jan: Volgende week komt er een delegatie uit Taiwan.

Paul: Wat staat er op 't programma ?

Jan: Een etentje voor 30 man in 't Wilgenhof voor de gelegenheid met Chinese kok.

Paul: Ik verwed er mijn haar op dat er al weer maar 1 journalist zal worden uitgenodigd.

René: Dat wordt dan traditiegetrouw die slijmjurk uit de Fazantenlaan. Die doet aan partijpolitiek zelfs als ze blikschade beschrijft.

Jef: Schrijft ze zijn speeches niet ?

Jan: Ze doet veel met hem.

René: Niet alleen met hem; ze heersen er over en ze verdelen ze zich.

Jan: Ze sturen ze ook als hun persoonlijke Mata Hari op zoek naar duistere bedgeheimen bij de tegenpartij.

Jef: Da's naastenliefde.

Pater: Naastenliefde is een christelijke deugd; deze soort deugden moet je niet bij hen zoeken.

Paul: Journalisten die niet aan 't licht brengen wat het licht niet mag zien kunnen beter naar een andere job uitzien.

Jef: Zijn er andere ?

Jan: Ze "creëren" toch jobs.

René: Kunstenaars creëren, politici cremen ! Nu al door de politiek gecremeerd : kruideniers slagers landbouwers ...

Oscar: Terwijl de jonge verpleegster blozend mijn kamergenoots penis waste en al snel aan 1 washandje niet genoeg had dacht ik aan alle vrouwen die op vrijwillige basis het karweitje deskundig zouden hebben kunnen afmaken.

René: Als ze 't ooit waagt met haar beduimelde adem over mij te gaan hangen snijd ik haar de keel over.

Jef: Woont ze nog met de ex van Dr. Keysers ?

Jan: Neen ze heeft nog maar pas een nieuwe vriend : de ex van Francine de diëtiste. Francine woont nu voor 14 dagen met de ex-vriendin van de drukker. Daarna wil ze gaan samenwonen met de ex van de ex van Kolonel Schepers.

Pater: Waar gaan we naartoe ?

Paul: Naar Amerikaanse toestanden.

René: Een bericht van de Nieuwsdienst. Premier Decoene opende om 14 uur plechtig in 't Paleis voor Schone Kunsten te Brussel de tentoonstelling gewijd aan het sekstoerisme in de Middeleeuwen. Hij was vergezeld van zijn vriendin de 7de vrouw van ex-Premier Muytens. Deze laatste was samen met tal van prominenten aanwezig met zijn jongste echtgenote de 31ste vrouw van chef Ruwezi.

Jef: Dit moet allemaal kunnen in de 21ste eeuw in de 22de zien we dan wel. Als we 't zo lang uithouden.

Paul: De christelijke moraal hier houdt stand zoals de democratie vroeger in de Oostbloklanden ... in de benaming.

Pater: Misschien moet ik toch terug naar 't klooster gaan.

Oscar: Bij hem was de vrouw aan de haard de vrouw die vóór de openhaard haar sappige borsten als peren aan hem te konfijten gaf.

Jan; Toen zijn zoon een jaar of 12 was is hij eens in de buurt van Aat met zijn luxeslee van de weg geraakt. De kwajongen achterin had een bord gezien met de tekst: "gemengd internaat" en hij had zo hard "stop" geroepen dat zijn vader alle remmen had dichtgeslagen.

Jef: Met alle gevolgen vandien. Zijn vrouw had een spierscheur in de rug en 2 gebroken ribben. Ze moest zich 2 maal daags laten masseren door Fred.

René: Ze herstelde zo langzaam dat Fred er 3 jaar heeft moeten aan werken.

Paul: Freds vrouw is nog altijd in behandeling bij een zenuwarts in Gent.

Pater: En de zeiker zelf mankeerde niks veronderstel ik.

Jef: Verzekerd tegen alle risico's.

René: Zou je je kunnen verzekeren tegen de gevolgen van een gemengd internaat ?

Paul: Alles kan, alles mag "binnen 't kader van de terzake geldende reglementen."

Jan: De vervangwagen was er snel maar hij zou de kleine verplicht hebben te lopen tot thuis.

Jef: En ?

Jan: Hij was vóór hem thuis.

Oscar: Het bekende reclamemeisje gaf zich slechts ten dele bloot in het interview met de perfect ogende presidentskandidaat. Desalniettemin broeide er bij hem een idee in het achterhoofd.

Pater: De tijd heelt vele wonden.

Paul: Er zijn van die wonden die nooit dichtgaan.

Jef: Ook niet met Zweedse kruiden ?

Paul: Die heb ik nog niet uitgeprobeerd.

Jan: Dat hij je vrouw heeft afgenomen; (zucht) als je wil krijg je de mijne.

Jef: De mijne ook.

Pater: Ik kan de mijne niet geven.

Paul (tegen pater) : 't Is zo goed als had je ze me gegeven pater.

René: Godverdomme Paul zet je voet in zijn kruis.

Jef: Steek hem een oog uit.

Pater: Dat is van 't goeie te veel.

Jan: Hij is niet meer waard dan 2 bevroren vogelstronten opeen.

Jef: Geef hem diarree.

Paul: Hoe ?

Jan: Ik zal rattengif in zijn canthariden doen.

René: Hij is nu aan de erectiepil.

Jef: En als dat niet helpt plukken we hem van de straat en zetten we hem een lavement.

Oscar: Ik hou van mooie vrouwen maar houden zij van mij, van mijn piepklein pikje als van een kindeken zo fijn ?

Jef: Kaat rijdt met van die overjaarse Amerikaanse bakken, en als ik daar eens iets zou mee regelen ?

Jan: Door zijn kinderen kan je hem niet treffen.

René: Probeer liever iets met zijn honden.

Paul: Waarom rijdt ze eigenlijk met dat aftands spul?

Jan: Volgens haar rij je 'r veiliger in. Je kan ze rustig laten staan vóór een voetbalstadion. Je hoeft niet bang te zijn voor carjackers. Je kan er iemand zijn mes laten inzetten. Je hebt geen zorgen op de parkeerplaats van de supermarkt ...

René: Dat is zijn uitleg niet de hare.

Jef: Een kwestie van geld van anders niets.

Jan: Zijn eigendunk overtreft zijn gierigheid. Hij neemt zichzelf zo ernstig dat je soms gaat twijfelen of hij weet over wie hij 't heeft.

Pater: de gierigheid bedriegt de wijsheid.

Jef: 'k Ben zeker dat hij zich niet eens een kogel door 't hoofd zou willen schieten als zijn vrouw en zijn kinderen er hem op hun blote knieën zouden om smeken.

René: Zelfs niet als zijn honden er zouden om blaffen.

Jan: Dat doen ze al elke nacht.

Oscar: Als ze dronken was kon ik met haar doen wat het fatsoen haar ingaf nooit met mij te doen.

Paul: (gelaten) : Laten we maar waardig de nek onder 't juk buigen en ons tevreden stellen met af en toe een trap tegen ons achterste.

Jef: Laten we integendeel onze vrijheden heroveren; we mogen nog altijd vrij verkeren.

Jan: Dat hij zijn kiezers zo om de vinger kan winden.

René: Mochten ze luisteren. ze zouden horen. Als jullie dat niet geloven. maak ik jullie wel iets anders wijs.

Paul: Wat ze zeggen heeft geen belang; wat ze doen heeft enig belang en wat ze niet kunnen laten heeft veel belang.

Jef: Hij kan 't vogelen niet laten.

Paul: Daaraan heb ik niet gedacht.

Pater: Een mens kan niet aan alles denken.

Jan: De appel valt niet ver van de boom. Zijn vader was ook gene gewone. Op een keer had iemand zo hard in zijn lid gebeten. dat ze hem naar een gespecialiseerde kliniek in Brazilië hebben moeten overvliegen.

Jef: Is het nog iets geworden ?

René: Daar zijn de historici het niet over eens. Volgens de enen ging hij snel in overdrive, volgens de anderen draaide hij nog maar op een laag toerental.

Oscar: Volledig relax omdat het haar de hele tijd voor de wind ging. stak de vorstin beide armen in de lucht. Toen kreeg ze plots de wind van voor. Die legde zo maar haar intieme lingerie voor haar onderdanen bloot.

Paul: Zijn vader werkte als expert voor een maritiem bedrijf in Temse. Hij was vaak op reis en de apothekers te lande zegden van condoms: "een serieuze apotheker verkoopt zo iets niet en ernstige mensen gebruiken zo'n vieze spullen niet."

Jef: Resultaat ...

Jef, Paul, René, Jan en Pater samen : (slaken diepe zucht).

Jan: Als kind woonde hij in een plaatsje in de streek van Dendermonde. Daar maakte hij kennis met de begijnhof - zeg maar de kwezelarchitectuur.

Jef: Daar hebben ze hem gekend vol pukkeltjes.

René: De gelukzakken !

Paul: Deze architecturale laagconjunctuur voorziet hij voor elk van ons.

René: En voor hem een bescheiden optrekje in een park van 47 hectare. Zo is iedereen tevreden.

Pater: Of wat dacht je ?

Jan: Iedereen behalve zij waarvan de eigenhardig gebouwde villa door de overheid werd gesloopt.

René: Villa's slopen da 's puur genot; daar leven alle daklozen van op !

Jan: Daar kan geen enkel orgasme tegen op !

René: Stel je de gehaaste minister voor die net op tijd vóór de buis nog snel zijn pet opzet om dicht bij 't volk te staan. Zuinig zuinig nipt hij aan zijn wijntje neemt zijn wettig Trijntje op 1 knie en op de andere de door de chauffeur opgehaalde puber. Hij plaatst zijn wijntje buiten 't bereik van de watertandende snaak en dan breekt het beest in hem los. Gulzig knijpt hij met 1 hand in Trijntjes tolerante borsten en met de andere aait hij zachtjes de puber waar hij hem aaien kan.

De butler kent zijn taak: zonder dralen verstuipt hij overvloedig de geur van pijn en puin onder de wijdopengesperde ministeriële neusvleugels. Oeverloos gelukkig schuimbekt de excellentie bij 't spektakel zoals de hengst vóór de merrie.

Gefascineerd door de bulldozer die gretig in de stenen tast rukt hij zonder aarzelen Trijntjes ondergoed aan flarden. Hij doet het ! (schreeuwt het uit) : **HIJ DOET HET !** Helaas, 3 x helaas, die morskant van een excellentie doet het nondeju toch wel in zijn broek zeker !

Jan Jef en Paul (in koor) : in zijn broek ?

René: Ja kwistig in zijn broek, net nu de voornaam voor de bijna verwekte baby voor 't grijpen lag : Bully - Bully !

Jan Jef en Paul (doen wulpse rondedans en roepen om beurten) : Bully - Bully Bully - Bully ...

Jef: zalig !

Jan: Goddelijk !

Pater: Onnaspeurbaar enigmatisch zijn de arbeidsgerichte werken van het Vlaamse neosocialisme.

René: Laat de sukkelaars maar onder de bruggen, ze kunnen nergens beter liggen !

Jef: Wat zouden ze in een villa kunnen gaan doen die luiszakken !

Jan: De minister: " Dit is 't einde het absolute einde ! "

Paul: Zijn zwaarbeproefde eega met stukgereten ondergoed : " voor wie ? ".

Jan : hij : "voor mij enfin voor hen ".

Paul: zij: " maar prutske toch ik ging al de ziekenwagen roepen ! "

Jan: hij: " maar poezeminneke je weet nochtans dat hier geen ziekenwagen over de hindernissen kan ! "

Paul: zij: " 'k ga er nooit aan wennen ! "

Jan : hij : " Ik ook niet maar mijn eerste bekommernis is de verovering van de ruimte ten koste van de villa's; 'k moet er blijven op toezien dat de aannemer het niet in zijn hoofd haalt 2 villa's per dag plat te leggen ! "

Paul: zij : " Ah nee of we moeten de media beleefd vragen 1 afbraak in uitgesteld relais uit te zenden zoniet riskeren we 1 van beide voorstellingen te missen!"

Jan : minister : " Dat nooit ! Over mijn lijk ! " De puber : "Over zijn lijk ! "

Jef: Potverdekke it's great to be a Belgian minister !

Paul: Die kerels zijn niet samenhangend maar als ze al samenhangig zijn en de rangen sluiten voor nefaste invloeden van buitenuit kunnen wij eenvoudige zielen alleen maar luid toejuichen.

Jan, Paul René Jef en Pater samen: (geven adiatonisch fluitconcert).

Oscar: Gehypnotiseerd volgde ik haar ranke benen naar 't centrum van de stad, ik beende ze ei zo na bij maar 'k wist het al: alle mannen zijn jagers maar niet alle vrouwen zijn wild.

Jan: Hij moet zowat 16 - 17 geweest zijn toen zijn moeder een job vond in de speelgoedzaak van Backaert. Hij liep hier school bij de broeders maristen. Zijn vader liet hen aan zijn lot en zijn moeder over.

René: De zielepoot !

Jef: De flierefluiters lijkt ook uiterlijk op zijn vader.

Paul: Konden we zijn lid maar 't zelfde lot laten ondergaan als dat van papa !

Pater: Paul man ik kon het je tot hier horen denken, heb je geen vromere wens waar ik kan aan meewerken ?

Jan: Eentje waarmee het er een tijdje bijzonder onstuimig aan toe is gegaan is de dochter van Dr. Claes.

René: Die naait in alle richtingen. Ze zou zich laten neuken door de honden van de burens !

Paul: Zou hij al ooit een relatie hebben gehad met een serieuze vrouw ?

Pater: Nee want serieuze vrouwen zijn serieus.

Paul: Dank je pater.

Jef: Pater je zou beter luisteren en zwijgen.

Pater: Excuseer me Paul.

Oscar: Zwoele nachten puberale klachten. Geen retentie penitentie.

Jef: Zijn moeder woont nu rustig en alleen in de buurt van Havelange. Ze heeft nog een jongere zuster in Assesse. Er is daar weinig te beleven maar ze zegt: als je woont waar niets te beleven is, is 't er wonen zelf al een belevenis.

Jan: Mijn moeder kan er geen kwaad woord over horen. Ze beweert verontschuldigend : er is een zwart schaap in elke familie. Ze gaat 1 keer per jaar bij haar op bezoek.
Ze vindt het er heel gezellig. Ze praten honderduit maar nooit over hem.

Paul: Dat zegt genoeg.

Pater: Elk huisje heeft zijn kruisje.

Jef: Hij zou al meer dan 5 jaar niet meer in Havelange geweest zijn .

René: Dan zijn er daar zeker geen bordelen.

Paul: Mijn vader vindt het een nette beschaafde vrouw.

René: Zou ze nog voor zijn dochter kunnen doorgaan ?

Jan: Misschien maar dan mogen haar kleindochters niet op bezoek zijn.

Oscar: De studente kende de prof. Ze dacht: schriftelijk wordt het moeilijk maar mondeling red ik het wel. Ik schuif mijn stoel wat dichterbij en laat zijn losse hand hoog over mijn glimmende nylons stoeien tot ... zeg maar tot waar het jeukt. En daarna reanimeer ik hem nog mond aan mond als ik anders niet heelhuids ontkomen kan.

Pater: God weet waarom hij 't brave mensje zo weinig ziet !

Jan: Hij zegt: "Om tot daar te geraken moet ik kilometers ver over wegen die er al

jaren in coma bijliggen : niks voor mijn wagenpark.*\

Jef: En Kaats wagen dan ?

René: Te gevaarlijk.

Jan: Hij heeft Nietzsche niet gelezen.

Pater: Nog een geluk.

René: Hij verkiest strip- en partijverhalen.

Paul (tegen pater) : Wat doe je toch met dat gespuis in de kerk ?

Pater: Ik doe er niks mee. Ik zit links. Hij zit rechts. Ik ga naar de vroegmis. Hij laat zich met de andere notabelen zien in de hoogmis. Trouwens van wie daar zit betrouw ik niemand behalve mezelf misschien. en dan nog ...

René: Goeie genade !

Jef: In de kerk zitten meer schijnheiligen dan heiligen. Dus laten we ze best zitten zoniet zit er niemand meer !

Pater: Heiligen moet je elders zoeken en de kerk geeft nog niet zo'n vertekend beeld van de samenleving.

René: Van de samenleving op rijpe leeftijd.

Oscar: Ik kneedde haar passievruchten voor de lol. Toch had ze dra de handen met me vol. Ik stak haar boezem op zijn plaats en verliet haar als een onverlaat.

Jan: Zijn jongste dochter heeft iets van haar grootmoeder. uiterlijk althans.

Paul: Kleindochters die op hun oma lijken moeten nog worden uitgevonden.

René: In "d'Oude Smisse" staat een vogelpik als enige caféspel. Op kermismaandag ziet hij daar door 't raam. twee ouwe rakkers spelen. Hij stapt binnen en hij zegt : "Wat een leuk spelletje ; had ik dat eerder gekend. 'k had het kunnen uitvinden."

Jef: Waarschijnlijk staan ze daar nog met hun mond vol tanden.

Pater: Op hun leeftijd ?

René: Ja als ze ze goed electrisch gepoetst hebben en regelmatig geflost.

Paul: 't Moet een onbeschrijflijk gevoel zijn : moe zijn van te niksen.

Jan: Opgelet hij is nooit moe en hij is zoals de anderen 24 op 24 uur bezig.

René: Waarmee ?

Pater: Laten we daar niet verder over uitweiden.

Paul: We weten wat hij doet en "Sproet voedt vee goed."

Oscar: Aan de rand van 't bos stopte de vrouw met de lifter. Ze vroeg verstrooid: wie ben jij ? Zonder aarzelen trok ze koortsachtig zijn broek omlaag en toen was zij de bezwijming nabij.

Jan: Alle politici zijn bullebakken en net als blaffende honden maken ze weinig klaar.

Jef: Hij maakt alleen hersentjes klaar: een recept van zijn overgrootmoeder.

René: Vandaar !

Pater: Zijn smeerlapperijen kennen geen grenzen maar je zal altijd wel notarissen vinden in geïsurpeerde vrederechtersuitrusting, veile gerechtsdeurwaarders, die voor een bord linzensoep hun al lang vervlogen eer te grabbel gooien.

Jef: Laat ons zeggen voor een bord of drie bij Bocuse.

Paul: Wraak wordt koud gegeten.

Pater: In 't Frans.

Jef: Vroeg of laat nemen we de maat van die neusaap.

Paul: Als 't kan morgenvroeg al of toch niet, morgenvroeg moet ik naar de tandarts.

Oscar: Door 't sleutelgat zag ik alleen hoe naakt ze wel was aan de relictien die ze op weg naar 't bed als sporen voor de achtervolgers gul over 't tapijt had uitgespreid.

Jan: Zonder macht geen machtmisbruik. Wij geven hen de macht en bijgevolg de mogelijkheid om hun macht te misbruiken.

Jef: Alle strategische plaatsen houden ze in slagorde bezet.

René: Zolang mijn vriends schuld niet bewezen is en daar zorg ik wel voor blijft hij mijn volle vertrouwen genieten.

Paul: Wij krijgen de bewijslast maar geen middelen.

Pater: 't Is vechten tegen de bierkaai.

Jan: Op een dag komt hij rond de middag mankend thuis met een blauw oog en 7 hechtingen in de kin. Zijn vrouw vraagt : ben je gevallen ? En hij: op 2 kleerkasten, gemaskerde.

Jef: Ze hadden hem nogal stevig aangepakt toen hij bij Rosa de vrouw van Jan de Kroaat buitenkwam.

Pater: Een goeie les voor hem.

Jef: 's Anderendaags komt hij rond dezelfde tijd weer vrolijk bij Rosa buiten. De 2 kerels kregen niet eens de tijd hem ook maar 1 slag te geven. Vóór ze 't beseften lagen ze al geboeid in de dievenwagen. Binnen de maand zijn ze uitgewezen.

René: 't Geeft een heerlijk gevoel te merken dat Justitie voor hen werkt. 't Gevoel dat je hebt als je broek en je onderbroek tegelijk afzakken terwijl je voor de klas staat.

Paul: Hij dacht 't Ministerie van Justitie en hij zei 't mysterie van justitie.

Oscar: Ze trok haar benen op tot aan haar kin en stak haar linkerduim in de mond. Nog 1 keer vonden haar ogen de mijne. Toen sliep ze in : willoos weerloos weergaloos.

Jan: Hij zou naar schatting meer dan 400 mensen min of meer permanent ter beschikking hebben.

Jef: Daaronder zijn er een aantal die zo naïef zijn te denken dat ze iets aan hem te danken hebben.

René: Een geslachtsziekte.

Jef: Nee die en Jan niet meegerekend.

Jan: Ik ben voorlopig via mijn kantoor een gehuurde maar nog altijd vrijgevochten gelegenhedsmedewerker.

René: De gelegenheid maakt de dief.

Paul: En wat als hij eenmaal van je landbouwgronden bouwgrond zal hebben gemaakt ?

Jef: Ja en wat dan ?

Jan: Dan kies ik publiek voor hem maar in 't geniep resoluut voor de tegenpartij.

Pater: God zal 't je vergeven zelfs als je geen berouw toont.

Jef: Hem er voor belonen hoop ik .

Oscar: Geruisloos sloop de onbekende langs het dak haar slaapkamer binnen. Ze nam een fles bij haar in bed en vroeg : "Drink je eerst wat of liever daarna ?" Hij zei : " Wat zou ik hier met jou gaan vieren aler ik weet of er iets te vieren valt.
"Okay" zei ze. Ze legde zich op haar rechterzij. Hij nam haar zonder enig omhaal van opzij.

Jan: Op een keer komt hij 't kantoor binnen. Andrea is op het bovenste schap een dossier aan 't zoeken vanop de trapladder. Hij vraagt: "mag ik eens komen kijken naar de kleur van je slipje ? " Ze zegt : "Blijft waar je bent. 't is wit" en plots heeft hij er geen flauw idee meer van wat hij komt doen. Hij vraagt aan Rudy de secretaris : Is Jan hier ? Rudy antwoordt : "Ik vrees van niet " en hij "met mij moet je niet bevreesd zijn, heb je een blad papier ?" Rudy geeft hem wat hij vraagt. hij kribbelt er wat op vouwt het ostentatief en steekt het in zijn jasje.

Paul: Een verademing : hij kan schrijven.

Jan: Ondertussen krijgt Rudy telefoon. Hij profiteert ervan om zonder verdere plichtplegingen te verdwijnen.

Jef: Als hij toch Andrea ' s slipje niet mag zien...

Jan: Rudy gaat hem nog achterna maar zonder resultaat. Hij komt terug binnen en vindt het blad papier op de grond in 't portaal. Midden op het blad had hij in koeien van letters geschreven : ziezo zozie.

Paul: De perfecte synthese van 't gesprek en de leidraad voor het uitstippelen van onze verdere politieke toekomst.

Jan: Zo komt hij dikwijls binnen. Als hij niet meer weet waarvoor zegt hij: "ik ben er snel vandoor 'k heb een belangrijke afspraak."

Pater: Andere tekens van aftakeling zijn er nog niet vrees ik.

René: Wacht nog een beetje, vroeg of laat vraagt hij zich af of hij Napoleon is, of jij.

Oscar: Ze hilde snikkend bij me uit. Ik nam haar op mijn schoot en legde kussend de twinkelende kraaienpootjes rond haar ogen droog.

Paul: Feitelijk zijn we dwazen dat we nooit eens gaan luisteren waar hij een toespraak houdt.

Jan: Zijn toespraken vallen best mee. Hij moet ze tenslotte alleen maar aflezen.

René: Op 1 of andere dag wordt dat te zwaar en leest hij er één achterstevoor af.

Jef: Die dag wil ik meemaken en dan samen met jullie gelukzalig wachten op de eeuwigheid.

René: En hopen dat het nog een eeuwigheid duurt.

Pater: God is van alle eeuwigheid.

Jef (tegen pater) : Waarom ben je nu eigenlijk uitgetreden ?

Pater: Om persoonlijke redenen.

Paul: (tegen pater) : Je hebt mijn persoonlijke sympathie.

Jef (tegen pater) : Hij valt voor je modische laarsjes.

Jan: Misschien doet hij een tafelrede voor de Taiwanese.

René: Die zullen hem als kinderen toejuichen als ze merken dat hij weet dat hij voor hen, van onder naar boven moet lezen.

Oscar: Een knieval voor een kopstand. Daar kwam ik niet bedrogen aan uit. Ze keek me vanop de grond indringend aan en vroeg : "kutlikken heb jij zeker nog nooit zo comfortabel gedaan? "

Paul: Misschien kan ik hem mijn pijpgezwel onder mijn stiftand opsturen en er bij schrijven, dat't de essentie is van de maandstonden van Andrea.

Jan (bitter) : 'k Heb al maar 1 steenrijke klant.

Jef: Hij stinkend rijk en wij rijkelijk arm.

Pater: Hij heeft de materiële rijkdom, wij de spirituele.

René: Van alle spirituosita is "Père Albert" de spiritueelste.

Pater: Asjeblieft René hier geen reclame voor sterke dranken.

Jef: Terwijl hij zijn urine over onze velden uitsproeit als een nijlpaard om zijn territorium verder noordwaarts uit te breiden zitten wij hier te kletsen als ouwe wijven.

Paul: We zouden ons beter ergens gaan bezuipen zoals zijn fans op zijn wekelijks partijbal.

Pater: Dronken : schijnzalig schijnvrolijk schijngelukkig.

Jef: Pater jij zit hier weer voor je eigen boetiek te preken.

Pater: Wat zou je willen, ik ben jong in 't vak ik heb nog maar 4 klanten ik heb geen vrouw en geen 4 kinderen.

René: Je verdient dus de steun van de overheid ... niet.

Oscar: In mijn gammele wagen op weg naar 't hotel, tastte ik met 1 hand haar knieholtes af. Ze vond dat zeer geschikt. Ze leunde achterover en spinde van plezier. Ze rekte haar oksels bloot en haar wangen kleurden als papaverrood zo rood.

Pater: Als 't niet lukt kan ik gaan stempelen zoals iedereen.

Paul: Pater man je hebt daarvoor een zeer moeilijke weg gekozen.

Jef: Jij die zelfstandige wordt laat alle hoop op dat soort geld varen. Je raakt nooit in de werkloosheidsstatistieken.

René: Ik denk dat 't je wel lukt ... met de steun van de grote brouwerijen.

Jan (tegen pater) : Je hadt hem op de opening moeten uitnodigen samen met de burgemeester.

Pater: God beware me !

Jef: En wat vonden ze van je merkwaardig initiatief op de handelsrechtbank ?

René: Daar zijn ze veel gewoon.

Jan: Ik heb voor hem alle formaliteiten afgehandeld.

Pater: Jan je verdient dat ik je trakteer (Pater klinkt met Jan, glazen zijn leeg).

Jan: Dank je pater. 't Is zo goed als had ik het gehad.

René (tegen Jan) : Je hebt het gehad.

Jan : Da's waar ook.

Oscar: Bijdehands dacht de chirurg: "Ik naai haar schaamspleet voor een tijdje dicht. Als dan haar minnaar komt staat hij daar toch maar mooi met zijn ouwe knaap voor aap."

Paul: Morgenavond nadat ik van de tandarts kom wil ik hier mijn pijn komen verbijten.

Jef: Ik zou feitelijk bij mijn zieke suikertante op bezoek moeten maar 'k stel dat wel

een avondje uit.

Paul en Jef (kijken vragend naar Jan en René).

Jan en René : (samen): Okay.

René: Misschien komen we wel elke avond en ben je eerlang aan uitbreiding toe.

Jef: Je zou dan 5 minuten hier luisteren 5 minuten daar ...

Pater: Ik zou niet willen dat de maffia mij komt afpersen.

René: Reken daarvoor op de lokale de provinciale de gewestelijke en de nationale wereldlijke macht.

Jef: Je zou kunnen subsidies vragen om je taksen te betalen.

René: Als hij er in slaagt zich niet door de overheid te laten wegpesten krijgt hij ooit nog een standbeeld in 't Museum voor oude Kunsten en Ambachten uit de 20ste Eeuw".

Pater: Na Christus.

Oscar: We knieden al geruime tijd, waarom duurde 't toch zo lang vóór ik door had dat ze 't niet bij knieën houden wou.

Paul: 1 keer per jaar gaat hij met zijn vrouw naar Lourdes. Hij of zij zouden familie hebben in Andorra.

Jef: Actief in de religieuze of in de financiële sector ?

Jan: Niemand weet wat hij daar feitelijk allemaal uitspookt.

Pater: 't Is best zó of niet soms ?

Paul: Laat ons zeggen dat hij vertrekt richting Lourdes, elk jaar rond Pasen en dat daar zijn wegen en die van de H. Maagd uiteengaan.

René: Volledig van streek.

Jef: Zo ver van huis.

René: Wist hij niet echt meer wat hij wou: Wou hij zijn krant opzeggen omwille van dat hondenborstrecept, wou hij van lijfgeur veranderen of wou hij zijn 2 dikke tenen afbijten ?

Pater: God weet weet God zelf wat hij niet weet.

Oscar: "Wat loop je daar toch weer met je piemeltje halfstok", keek ze me licht verwijtend aan. Toen nam ze 't in de hand en leidde het met vaste hand naar 't Beloofde Land.

Paul: Hij komt altijd gelouterd terug en zijn kleurtje verraadt dat hij veel in de grot is geweest.

Jan: Tijdens de paasvakantie mag zijn jongste dochter naar Brussel bij haar tante. Ze is daar niet rouwig om maar ook niet enthousiast want zijn schoonzus is geen katje om zonder handschoenen aan te pakken.

Paul: Fritz de tuinier houdt dan een oogje in 't zeil voor 't geval 't electronisch oog mocht uitvallen.

Jef: En de honden ?

Jan: Naar een luxe-pension in Thy-le-Château.

Pater: Zo de honden zo de meester.

Jan: Als de kleine met de trein terug thuiskomt nadat de honden met de taxi zijn afgehaald vraagt haar moeder altijd weer : "Hoe was 't bij tante Trees ?
"en zij : "Goed zeker, tante Trees vraagt ook elk jaar 't zelfde". Wat dan ? " Is je pa nog in de politiek ? " en ik : "Maar tante toch hij is in Lourdes op de bergen."

Jef: 't Kan niet missen dat hij zo gebruind terugkomt.

Pater: Hoe oud zou ze zijn ?

Jan: Een jaar of 9.

René: Op die leeftijd droomde ik ook van een ring in mijn neus en een hanenkam in mijn haar.

Oscar: Op elkaar gepakt als koeien op weg naar 't slachthuis wachtten de meisjes op hun klanten. Ze hadden betaaltelevisie in de ogen en op de binnenkant van hun dijen en achter hun oren een drukkend heet tweedehands parfum.

Paul: Tante Trees komt anders zelden of nooit op bezoek.

Jef: Ik heb ze eens gezien aan de verkeerslichten op de Karelsaan. Die dag is ze waarschijnlijk wel bij hen geweest.

René: Ik kom daar dagelijks voorbij hoe roder 't licht hoe sneller ik stop.

Jan: Hij zal niet thuis geweest zijn; 't is niet dat hij niet wil dat ze komt, hij zegt: " ze mag komen als ik mag drinken zoniet maak 'k z' af."

Jef: Al die vrouwen die hij nooit zal krijgen : " 't Is zonde."

Jan: Hij is al lang de tel kwijt. Op een keer vroeg hij aan Irma zijn partijgenote tijdens een vergadering van de gemeenteraad:

"Hoeveel vrouwen zijn er hier eigenlijk, jij uitgezonderd, die 'k nog niet gepakt heb ?" Ze kijkt achterom naar de toeschouwers en ze zegt: " mij inbegrepen, geen enkele." Hij kon het gewoon niet geloven : zielsgelukkig.

René: Tja. Thomas de apostel geloofde ook niet in de Verrijzenis van Jezus en Thomas betekent tweelingbroer.

Pater: In 't Aramees.

Paul: Thomas bekeerde Indiërs; hij bepotelt ze.

Oscar: Het gebouw en de lift verlaten, hier moet het gebeuren dacht de puber :

" Ik leg mijn faalangst af een maak haar mijn bedoelingen duidelijk. Maar vóór hij ook maar 1 graffito op haar borst had kunnen aanbrengen stond ze al met vragende ogen poedelnaakt aan zijn zij.

Jef: Hij bepotelt ze maar sluit toch vóór 't vertrek een zware levensverzekering af.

Jan: Zijn zin voor verantwoordelijkheid daar hebben jullie geen idee van.

Paul: Hij zal zich zo veel waard vinden daaraan zie je dat hij 't niet is.

Jef: Voor diegenen onder ons die 't nog niet wisten.

René: Ik denk dat hij niet beseft dat die 10 miljoen niet voor hem zullen zijn.

Jan: Dat gaan we hem best niet uitleggen.

Paul: Of misschien juist wel: 1 om te zien of hij luistert, 2 om te zien of hij 't begrijpt.

Pater: Zelfs al had hij 3 oren dan nog luisterde hij niet.

Jef: Hij luistert naar zijn eigen vege moppen en aangezien niemand er mee lacht lacht hij er dan maar zelf mee.

Jan: De Vadder heeft hem uitgelegd dat Chinezen van moppen houden : gevolg hij is toch wel 2 Chinese moppen aan 't van buiten leren zeker, paardenmoppen !

Pater: Iedere gek zijn gebrek.

Oscar: Terwijl de buurvrouw 3 keer per dag de wasdraad met haar leuke lingerie versiert heeft ze daarmee haar handen vol. Zo kan ze me, als ze dat al zou willen, niet beletten dat ik haar langs achter met mijn ruige handen op mijn

beurt versier.

Jef: Als de Chinezen zijn moppen niet begrijpen, en daar moeten we toch wel voor vrezen, kunnen ze zich nog altijd uitleven met de partijjournaliste ...

René: Die zal ze wel onder de tafel krijgen zonder andere dan seksuele bijbedoelingen.

Jan: Stilaan maken ze zich op voor de verkiezingen van volgend jaar. Hier en daar werden al plooiën gladgestreken met de coalitiepartners.

Jef: Ja zoals i.v.m. de benoeming van De Vadders schoonbroer bij de handelsrechtbank.

Paul: In de nieuwe politieke cultuur wordt daar al lang niet meer over geruzied, tenzij van ver om de schijn toch enigszins op te houden.

Jef: In 't kort hangen hun boeventronies hier weer op alle hoeken van pleinen en straten op hun beste foto's van 20 jaar geleden.

René: Zijn buik is ondertussen zodanig uitgezet dat hij niet meer samen met hem op 1 foto kan.

Oscar: Nog verstrengeld in mekaar aaide ze nog eens zijn voorhoofd en zijn klamme haar. Ze sloot de ogen en zei stilletjes : "so long hooligan" en vrijwel onmiddellijk verzonk ze in gedachten in een nieuwe stoeipartij.

Paul: Toch kan je er niet omheen, ze hebben in de afgelopen jaren zo geknoeid, dat er misschien een machtswisseling inzit.

René: Reken maar !

Jan: 't Probleem is dat de burgemeester lijdt ; die bekommt als vanzelfsprekend de stemmen van al zijn "medelijders", zieken zijn solidair.

René: Ze zijn allemaal ergens ziek.

Jef: In 't zelfde bedje.

Pater: Dat ziet er beroerd voor ons uit.

Jef: Zeg me niet dat er in de andere partijen geen zieken zijn !

Paul: De "maandagmorgenzieken" zijn vrij goed verdeeld over alle partijen.

René: Maar de wellustigste van alle zieken zijn en blijven de "machtszieken".

Jan: Onder dat soort zieken kent onze vriend zijns gelijke niet. Diegene die hem daar

naar de kroon kan steken is een nog niet geconcipieerd prototype van een machtswellusteling.

Oscar: Ze zat aan 't stuur van de wagen en ik naast haar. 'k Dacht als haar kousen zo veel plooitjes maken aan haar enkels en haar knieën heeft ze vast geen kousenband aan. Ze stak mijn hand onder haar rok en zei : "Toch wel voel maar".

Jef: Was ik wat slimmer 'k ging ook in de politiek.

Paul: Je bent slim genoeg of toch niet, want was je slimmer dan ging je er zeker niet in.

Pater: Bij welke partij ? De groene de blauwe de rooie de roomse ?

Jef: Is dat alles ?

René: "Alle Macht aan de Vrouwen".

Jef: 'k Zal er maar niet ingaan.

Paul: Zie je wel dat je slim genoeg bent.

Jan: Er is ook zo weinig keuze. Misschien moeten er toch maar nieuwe partijen bijkomen.

René: Elke politicus vindt vooral zichzelf progressief. Diegene die zichzelf regressief vindt moet nog geboren worden.

Paul: Genoeg van die snipperpartijen.

Jef: Leve de snipperdagen !

René: Een utopische wens: 'laten we de grote partijen tot snipperpartijen stemmen.

Jef: Wij met ons vieren ?

Pater: Da' s zonder de waard gerekend.

Oscar: Ik geloofde niet wat ik zag. Was al dat vrouwelijk schoon dat daar vóór mijn ogen werd uitgepakt voor mij bestemd ?
Ze zei: "maar ja" en ze dacht: "nu voor jou en straks voor een ander."

Jan (tegen Jef): 't Was geen goed teken dat je als kind je elektrische trein voor een meikever hebt geruild.

Jef (zucht) : Ik weet het. 't Was een goeie les; hij is trouwens al lang dood.

René: Troost je hij is toch niet tegen de HST te pletter gevlogen, aan de progressie tenonder gegaan.

Paul: Klopt het dat hij onlangs tot directeur werd benoemd op zijn ministerie ?

Jan: Inderdaad en 't is ook van naam veranderd, de oude naam was te kort.

Jef: En kent hij de nieuwe benaming al ?

Jan: Bijna.

René: De vroegere naam heeft hij nooit kunnen onthouden. Hij zei : "ik werk voor 't algemeen welzijn van onze bevolking op 't MVOBDCWLO."

Jan: Als je hem naar de bevoegdheden van zijn ministerie vraagt schraapt hij de keel, steekt de slippen van zijn hemd in zijn broek en antwoordt dan uit de hoogte: wij zorgen voor een goed evenwicht tussen de verschillende kernkabinetten in onderlinge samenspraak met de collega's.

Oscar: Van elk van haar borsten maak ik een roomsoes en als toetje van haar kontje een nonnenfortje.

Jan: Als je hem mag geloven ...

Jef: En dat mag je natuurlijk niet.

Jan: Zou hij al enkele fundamentele beleidsdaden hebben gesteld.

René: Als daar zijn : "De installatie van nieuwe toiletten en bidets, 't aanbrengen van spiegels en spotjes aan de binnenkant van de bureaus en de algemene verfraaiing van de kantoren door een bevriende binnenhuisarchitecte.

Jef: Nu nog de foto van onze vorsten door de zijne laten vervangen en een paar condoomautomaten laten plaatsen.

René: Schrijlings over de heuvelrug lag het kleine kerkhof. De overledenen genoten er dag in dag uit van een panoramisch zicht. Heerlijk.

Pater(tegen René) : Zwijg stilletjes, straks wordt het nog geklasseerd en mogen we 'r niemand meer op begraven.

Paul: Deze man die zich tomeloos voor u inzet, goed gesteund door zijn charmant vrouwtje en zijn 3 schattige kinderen, heeft al een lange weg afgelegd, laat hem zijn levenswerk afmaken.

Jef: Wat krijgen we nu ?

Paul: Verkiezingsslogan.

Oscar: Ze lakte haar teennagels vuurrood. Als ze met lakken klaar was nam ik haar bij de enkels en bracht haar tenen vóór mijn mond. Mijn hete adem deed de rest.

Pater: De duisternis heeft hem volledig in de greep.

Jef: En wij zijn nog lang niet aan 't eind van de tunnel.

Jan: Zolang we hem dagelijks in zijn hemd kunnen zetten hebben we nog toekomst.

René: Zolang er bomen muren en politici zijn om tegen te zeiken.

Paul: Kerels zoals hij die zichzelf serieus nemen zouden door niemand mogen serieus genomen worden.

René (klopt Jef op de rug) : Gaat het Jef ?

Jef: Ongeveer zoals 5 minuten geleden.

René: En hoe ging het dan ?

Jan: Komaan mannen 't ziet er allemaal erger uit dan 't is. 't Is tenslotte geen schilderij van Irma zijn partijgenote.

Paul: Terwijl de houthakker hakt zingt de zanger de lesgever geeft les en de bloedgever bloed. En ondertussen timmert de politicus aan de weg ...

René: Die er zalig decadent bijligt want al 't geld is in hinder en paaltjes verkwist.

Jan: We kunnen voortdoen zoals we bezig zijn : ermee lachen ofwel paalspringen om af te vallen of de hinderwet invoeren.

Pater: Of nieuwe belastingen heffen. Want zoals de minister zegt: "tout dépend de la hauteur du taxe".

Jef: Beter kan 't niet uitgelegd worden.

Oscar: Ze trok enkel haar witsatijnen doorkijkjurk aan en wou daarmee naar 't bal. Ik keek verwonderd en ze zij : "mijn lichaam is zó vol dat niemand er ook maar enigszins doorkijken kan."

Jan: Sinds hij directeur geworden is neemt hij geen typistes meer mee naar Brussel. Zij beginnen aan hun breiwerk vóór dag en dauw ...

Jef: En hij is dan nog niet thuis van de avond voordien.

Jan: Hij zegt : "Ik ben het aan mijn functie verplicht meer afstand te houden met het

lagere personeel ".

René: " Als ze met mij een vluggertje willen kunnen ze een schriftelijke aanvraag richten tot mijn secretaresse die de boodschap bij de bureauchef binnenbrengt samen met de hare."

Paul: Zo 'n aanvraag op officieel ministerieel papier is toch maar een kleine moeite. Trouwens indien alles correct geregeld is zit hij er niet met 2 tegelijk op de schoot.

Jef: Tenzij de regeling er 2 ineens voorzag.

René: Da's wat anders.

Jef: Misschien moet ik toch maar in de politiek. Er zijn vele goeie kanten aan 't apostolaat en je kan jezelf uitstekend vergoeden buiten je wedde.

Paul: We hebben je verwittigd.

René: Later moet je bij ons niet komen klagen als je penis vol uitslag staat.

Jef: 'k Zal er nog een nachtje over slapen.

Oscar: Hij leefde als een eenzaat aan de zelfkant van de originaliteit. Hij spaarde 't hele jaar en elke tweede mei was 't weer zover. Dan neukte hij één voor één alle meisjes in 't bordeel. De hoerenmadam die kreeg hij gratis en voor niks erbij.

Jan: Voor hem is 't eenvoudig. Hij heeft geen geheugen. Hij weet niet wat er mis loopt.

Jef: Alles.

Paul: Geen geheugen geen dossierkennis.

René: Welk dossier ?

Pater: Geen geheugen geen cultuur.

Jan: Hij maakt er een potje van, roert er twee keer in en hij serveert of beter gezegd hij laat serveren.

Paul: Als je laat serveren wordt het hoofdpersonage het eerst bediend.

René: Als hijzelf serveert ook.

Jef: En wat als de Koningin van Thailand naast hem zit ?

René: Voor wat de doen ?

Jef: Om hem de weg te wijzen in Thailand.

Pater: Naar de adembenemende "Tempel van de zonsopgang in Bangkok" de " Wat Arun".

Jef: De Wat wat ?

Paul: De mooiste van de vele "Wats".

Pater: Van onder tot boven bijna 100 m. hoog bezet met keramiek een juweeltje vooral als de zon er op onder gaat.

Oscar: Vrijen vrijde gevrijd.
Vrijen wreed gevreeën.

Jan: We lachen er wel een klein beetje mee maar toch heb ik de indruk dat zijn nieuwe functie hem af en toe zorgelijk stemt.

Paul: Heb je 't gehoord Jef ?

Jan: Soms komt hij thuis met de eerste rimpels in zijn voorhoofd.

Jef: Zijn vrouw kent alle schoonheidsspecialistes in zijn territorium.

Paul: Hij ook van binnen en van buiten. Hij heeft ze al allemaal behandeld.

René: 't Kan zijn dat hij niet klaargekomen is of te vlug.

Jef: Wie zal 't zeggen met zoveel werk. Alles zit er in. 'k Ga toch maar uit die branche wegblijven.

Paul: Zo hoor ik het graag. Maar dan moet je ons later niet verwijten dat we je beïnvloed hebben.

Jef: Mijn besluit staat vast.

Pater (trakteert Jef Paul Jan en René met een leeg glas, klinken) op de goeie afloop.

Paul: Er zijn ernstigere zaken om mee te lachen. Neem nu de manier waarop zijn vrouw over zijn uitpattingen en zijn huwelijksmoraal denkt.

Jan: Er niet over denken zo moet j'er niet aan denken.

Pater: De argeloze onschuld.

Oscar: Met een zonnebril in 't haar met het haar in de wind met de wind in de

zeilen en met haar zó over zee aan mijn zij.

René: Als ze 3 keer per dag neukt kan 't geen maagd meer zijn met 3 kinderen.

Pater: Ze is argeloos omdat ze zich van geen kwaad bewust is.

René: Ze heeft meer soorten venerische ziekten gehad in haar leven dan kinderziekten 't onschuldig wicht.

Jef (tegen pater) : 't Is niet onze taak om dat te constateren.

Paul: Zelfs als we al zouden willen en dat moet nog bewezen worden.

Jan: Fred ziet er nog altijd goed uit ook al is de tijd der records voorbij.

René: Die weet zich te beschermen en atleten hebben meer weerstand dan serreplanten.

Paul: Sommigen hebben last met hun eega zoals ik, anderen hebben meer last van hun ego, zoals hij. Haar lotgevallen gaan onopgemerkt aan hem voorbij.

Jan: Als hij er zich niet mee bezighoudt dan is dat niet omdat hij niet van haar houdt maar omdat hij ze zich niet herinnert. Trouwens hij houdt min of meer van alle vrouwen.

Jef: Hij zou ze op straat tegenkomen en proberen te verleiden. Komt hij ze daarentegen thuis tegen dan is hij zo goed als zeker dat 't zijn vrouw is.

Jan: De nagel op de kop.

Oscar: De directeur razend kwaad : "Juffrouw als ik je nog 1 keer in je minirok vóór de klas zie terwijl al die snotapen op de grond liggen krijg je op je billen met de lat.
" De juffrouw driftig : "Doe dat".

René: In zijn woestijn kunnen alleen ongedierte knaagdieren zoals hij overleven.

Paul: Aangezien zijzelf er niet aan denken en wij het bij denkwerk moeten houden zal het wel nooit tot een numerus clausus komen van die tafelschuimers.

Jan: Toen hij directeur geworden is was er een feestje op 't ministerie. De minister constateerde de afwezigheid van zijn vrouw en vroeg: "Is ze ziek ? "Hoe is 't mogelijk" zei hij, "vergeten". Hij heeft toen geen ogenblik geaarzeld. Ze werd direct per taxi afgehaald op kosten van 't ministerie.

René: Op de onze dus of wat dacht je ?

Jef: Zoals de honden.

René: Met 't zelfde vervoermiddel.

Paul: Was ze erg kwaad ?

René: Nee. Ze vroeg: "Waarom staan die leuke spiegels daar ? " "Daarin kan ik mijn benen spiegelen".

Jan: De spiegels en de verlichting werden later geplaatst.

Jef: Jammer.

René: Da's waar ook.

Oscar: Als 't winterkoninkje zijn laatste veertjes fluitend naar zijn zomerverblijf brengt trekt ze haar wollen sokjes en haar nertsslipje uit en lopen we blootvoets als veulens door de wei.

Paul: Die vrouw heeft een engelengeduld.

Pater: Engelen zijn afgezanten van God.

Jef: Ze schikt hij wikt. Ze pruilt hij huilt. Veel keus heeft ze niet.

Pater: Ze gelooft in 't sacrale aspect van het huwelijk.

René: En in 't fortuin van haar pappenheimer.

Jef: Vooral daarin ongetwijfeld. Hoe zou je zelf zijn ?

Paul: Om me in haar denkwereld in te leven, moet ik 30 jaar achteruit. Ik heb eens op haar tenen getrapt in de post. Mijn voorganger vóór 't loket deed 1 stap achteruit hij trapte met zijn hielen op mijn tenen en ik op de hare achter mij.

Jef: Ze riep : "ai" en jij "sorry".

Paul: Ze schudde haar platte schoentje uit en nam haar pijnlijke voet in de hand. Ik herkende 't merk van haar haarlak en haar deodorant.

Ze zei: " 't Is niks".

Pater: Heel charmant.

Jef: Pater ik verdenk je er van een boontje voor haar te hebben. We zullen ze eens moeten meebrengen.

Oscar: Lachend deed ze voor mij open. Voor seks a.u.b.
Oraal, anaal of vaginaal ?

Oraal.
 Horizontaal verticaal of palataal ?
 Verticaal en palataal. Jij kleine sloeber.

Pater: Ik zie ze soms in de vroegmis.

Jef: Je moet eens achter haar gaan zitten. Zo zie je haar benen, geniet je van haar heupen en haar niet-alledaags parfum.

René: Mocht iedereen achter haar kunnen gaan zitten zouden we de kerk eventueel nog eens uitverkocht krijgen vooraleer we haar egotripper begraven. Dan is 't gegarandeerd volle bak.

Paul: Als hij ons begraaft zal 't zo druk niet zijn.

Jan: Als snuifmiddel is ze van achter best te genieten als ze zwijgt.

Jef: En als knuffeldier ?

René: Ik vraag hierbij plechtig al mijn vrienden op mijn begrafenis. Gratis.

Pater: Bedankt René.

Jan: We zullen je invitatie eens in alle rust bestuderen.

Jef: De eeuwige rust: 't is niet alles.

Oscar: Ze nam haar elastisch rokje bij de zoom en trok het naar haar knieën toe.
 Hoe harder ze 'r aan trok, hoe hoger het op haar dijen terugschoof. Nog zó jong maar al even uitgekookt als een oud-Griekse deerne.

Paul: Eerst wil ik nog een handtekening van je.

René: Okay. Stuur me de jouwe en je ontvangt per kerende de mijne.

Paul: Afsproken.

Jef: Als mijn leven voorbij is zeg ik tegen mijn vrouw: "Was 't te herdoen 'k herdeed het met jou en 'k denk erbij met jou of met een ander".

Paul: Nu weet ik waarom ik ze krijg. Dank je Jef.

Jan: Ik hoor de vrouw van ons fuifnummer, in diepe rouw, van onder tot boven in 't zwart al zeggen : "Alle mannen hebben kwaliteiten; de mijne had jicht."

Jef: O • nu zijn we toch wat op de feiten aan 't vooruitlopen.

Pater: Hoop doet leven !

Jan: En jicht heeft hij toch al.

Jef: En geheugenstoornissen.

Jef: En een beetje stress op 't ministerie.

René (ongelovig) : Daar ?

Oscar: De toekomstige verkoopster dacht : Werft hij me aan als hij alles ziet of moet ik één knoopje aan zijn verbeelding overlaten ? Ze liet hem 1 knoopje over.

Pater: Humor heeft ze dus ook.

Jan: Niet te snel van stapel lopen, pater. Denk eraan : Ik heb 't zinnetje voor haar bedacht.

René: We houden 't erbij dat ze van achter best te pakken is.

Pater: We hebben allemaal te veel vooroordelen. Laten we haar tenminste 't voordeel van de twijfel.

Jan: Ons leven eindigt maar als 't gedaan is. Bij haar is 't gedaan maar nog lang niet geëindigd.

Jef: Er staat ons nog één en ander te wachten.

Paul: We zouden van onze laatste heldere ogenblikken kunnen gebruik maken om geen zelfmoord te plegen.

Jef: Zo pijnloos kan dat ook niet zijn .

Pater: We moeten allemaal van iets sterven en dan wacht ons 't eeuwige leven.

René: Wie van niets sterft is ook van iets gestorven.

Pater: Hij zou wel eens kunnen sterven langs waar hij 't meest gezondigd heeft.

Jef: Pater laat de voorspellingen aan Olga.

Paul: Ik vind het onrechtvaardig dat je hem in een orgasme wil laten vertrekken. Onrechtvaardig voor al diegenen die er nooit 1 zullen beleven.

Oscar: Als ik op dit naaktstrand niet meer beziens heb dacht het meisje loop ik morgen op 't strand in een lange avondjurk. En ja iedereen wou wel eens zien waarom ze geen stukje van haar enkels liet zien.

René (ironisch) : Gerechtigheid bestaat !

Pater: In 't hiernamaals.

Jef: Als jij 't zegt pater.

René: Laten we een traan plengen voor zijn welriekende weduwe en schattige stakkers van kinderen.

Jef: Laten we bidden voor zijn dierbare honden en de continuïteit in zijn werken.

Paul: En de werklozen dan ? Laat ons veeleer al zijn "klootrealisaties" met de grond gelijk maken.

Jan: Laten we alles wat hij "verwezenlijkt" heeft gezellig kapotslaan.

René: Behalve de spiegels en de bidets op zijn ministerie.

Jef Paul Jan en René samen : Dat heeft deugd gedaan.

Pater: Als we er zo aan denken doet hij ons meer goed dan kwaad.

Oscar: Telkens als de dienstster aan ons tafeltje langs kwam voelde ik haar glimlach en de weke punten van haar bovenlichaam in mijn rug. Ik deed mijn jasje af, zij hield haar bloesje aan. Helaas !

Jan: Weet je wat hij me onlangs zei ?

Paul: Ik wil het niet weten.

René: Wil hij naar de spermabank ?

Jan: Om mijn leven nóg zinvoller te maken zou Kaat me voor een paar kleinkinderen moeten kunnen zorgen.

Jef: Sla me nu dood.

Paul: Is dat niet schoon ?

René: Hij gaat er toch zelf niet voor zorgen hoop ik.

Pater: René asjeblieft: "dit soort onderwerpen is hier taboe."

Jan: Hij is er toe in staat.

René: Zo gaan we altijd je enige klanten blijven. pater.

Pater: 't Kan me niet schelen.

Paul: Alles is bespreekbaar alles moet bespreekbaar zijn ...

Jef Jan en René samen: "Binnen 't kader van de ter zake geldende reglementering."

Oscar: De danseres kleepte zich uit, net of ze had 3 jaar A1 - verleidingstechnieken achter de rug. Het was de blootste ramp uit de geschiedenis van 't nudisme.

Jan: Op een avond liep hij met De Vadder in de krottenwijk achter 't station. Er zaten twee bejaarden buiten. Ze rookten hun pijp. Hij bukte zich naar hun oren en riep : "hier in 't zonneke is 't beter dan in 't paradijs." Eén van de oudjes deed alsof hij zijn pijp uitklopte en zei : "Als 't zover is zien we wel." Slechter kan 't niet zijn.

Hij tegen De Vadder: "Oude mensen zijn toch nooit content. Hoe zou dat toch komen ? "

Jef: De Vadder: "Geef hen de helft van ons pensioen en ze zullen wel content zijn."

Paul: En hij : "Wij eersterangsburgers kunnen er toch niet voor zorgen dat zij tweederangsburgers een deel van ons pensioen krijgen.
Waar gaan we naartoe ? Weg met het "AOW-model."

Pater: Iemand heeft ooit een wetsontwerp in die zin aan de partijtop voorgelegd. 's Anderendaags is hij verongelukt tegen een verkeersremmer.

Paul: Ze zijn dus toch nuttig !

René: Hij: "Straks willen ze ook nog onze vrouwen en dochters."

Jan: De Vadder: "Daar zullen ze niet veel meer kunnen mee doen."

Jef: De oppositie wil de wijk met de grond gelijkmaken en de mensjes onderbrengen in een nieuwe woonwijk op de Dries.

Paul: Alles staat daar blank als't 5 minuten motregent.

René: Ze moeten dan maar tijdig bellen naar 't Nautisch Meteorologisch Instituut en als de nood 't hoogst is zich verzamelen op de daken ...

Jef: Er om hulp roepen op de voorbijgangers in 't water.

Oscar: Eenmaal op 't strand haalde ze 't nodige uit haar tas, borg haar bovenkleding en haar topje op en zei : "Sorry ik zou je graag mijn voorsteven in de olieverb laten zetten maar bij mijn achtersteven kan ik niet bij."

Jan: Hij vindt dat de wijk een bijzonder cachet geeft aan de stad ...

Jef: De zijne ook.

Jan: En absoluut moet worden behouden in de huidige toestand.

René: We zullen de ritsige zeiker eens in één van de schijthuizen lokken - 1 voor 4 huisjes - en hem in 't gat van de beerput duwen.

Paul: 't Zijn enorme stinkende gaten maar toch is het raadzaam hem er met zijn waterhoofd vooruit in te duwen voor 't geval zijn pens er niet mocht doorkunnen.

Jef: Dat risico kunnen we niet lopen !

Paul: Je vraagt je af wat hij in zo'n wijk te zoeken heeft.

Jef: Stemmen. Want stemmen betekenen smeer en omwille van 't smeer likken ze ons gat zoals de kat de kandeleer.

Jan: Volgend jaar in oktober wordt de hele wijk met de bus naar 't stemlokaal in de Grensstraat gebracht en daarna op een etentje getrakteerd.

Jef: In 't Wilgenhof ?

Jan: Nee in de pitatent achter 't station.

René: Bij de drugsverslaafden achter de kazerne houdt hij 't voor bekeken.

Jef: Die gaan toch niet stemmen.

Oscar: Als de lichten in de bioscoop worden gedoofd zakt ze wat dieper in haar armstoel, legt haar armen op de steun naast de mijne en geniet met volle teugen van wat komen gaat.

Jan: Nee één van hen heeft eens in de zak van zijn jasje geürineerd.

Jef: In de zak kan 't geen openbare zedenschennis zijn.

Jan: En is hem dan nog achternagelopen met een spuit in de hand.

Pater: Een ongeluk komt nooit alleen.

René: Misschien was 't niet kwaad bedoeld.

Jef: Waarschijnlijk niet.

Paul: Hoe meer ik eraan denk hoe gelukkiger ik ben dat ik niet in zijn schoenen sta.

Pater: Zo zie'k het graag. Je moet je hoorns waardig dragen zoals de herten hun gewei.

René: Da's goed voor je ruggengraat.

Jan: Hoe meer takken je 'r aan krijgt hoe meer je in onze achting stijgt.

Jef: Heer ik ben niet waardig dat ik er hem zet maar spreek ...

Pater: Reken niet op enige goddelijke hulp om er hem te zetten.

Jef (tot pater): Ik zie van Zijn hulp af als ik mag rekenen op de jouwe.

Oscar: Ze dacht: "maak ik de split in mijn rok vanachter of vanvoor. Hij dacht: "Mij om 't even waar ik mijn wig in drijf vanachter of vanvoor."

Pater: Ik houd mijn antwoord in beraad.

Jan: Hij heeft ook nog een suikertante in de Westhoek. Telkens als ze jarig is stuurt hij haar bloemen. Maar omdat hij ze zo graag ziet verjaren en om zeker te spelen stuurt hij er 2 keer per jaar.

Jef: En ik onnozel Jefke stel het ziekenbezoek aan de mijne 1 avond uit om hier met jullie te komen kletsen.

Pater: God zal 't je lonen.

Jef: Ik verwacht er minder van dan van mijn suikertante.

René: God is tegen geen enkele suikertante opgewassen.

Pater: Dat weet ik nog zo niet.

Paul: Ik denk dat hij Gods water over Gods akker laat lopen.

Jef: Dan ben ik beter met de goudstaven van mijn tante. Hou nog even vol tante. Jefke komt eraan !

Pater: Kon ze je horen ze zou van verdriet sterven !

René: 't Doel heiligt de middelen.

Oscar: Uit haar rechterkous haalde ze een condoom. Hij haalde zijn zwaar geschut al boven maar met haar linkerkous rond haar polsen hield ze hem spelenderwijs van zich af. Ze zei: " 't Wordt wurgseks of 't wordt niks."

Paul: Ene die natuurlijk geen suikertante heeft da's Paul. Ik ben wees van vrouw en suikertante.

Jef: Wees gerust wees Paul, eens ik zeker ben van de erfenis trakteer ik je met de anderen op een uur in "de gelaarsde pater."

Pater: Zie je wel Paul !

Paul: Ik zie 't door mijn oren en 'k geloof ze niet.

Jef: 'k Kan je toch geen goudstaaf geven. Hij mocht eens vals zijn.

Jan: 1 uur is toch wat weinig. Wat zeg je in 1 uur ?

Jef: Okay twee dan afpersers. Vóór ik het weet zit ik dank zij jullie- mijn vrienden- weer op droog zaad.

Pater (tegen Paul): Je moet de kerk in 't midden houden.

René: Ik heb ook geen suikertante ... of 'k zou ze al moeten opgesoupeerd hebben.

Oscar: Ze danste minnekozend met haar man, maar zag niet dat de minnares van haar man naast haar minnekozend met haar eigen minnaar danste.

Jan: Op zondagmiddag zingt hij soms met zijn partijgenoten de Brabançonne in 't partijlokaal aan de Markt.

Jef: Links van hen zoals 't hoort zingen de "kameraden" de Internationale; rechts de separatisten "De Vlaamse Leeuw".

René: De Groenen aan de overkant zingen niet omwille van de geluidshinder.

Jef: We horen zo de vliegtuigen al niet vertrekken.

Paul: Alleen de Vlamingen kennen hun tekst, de anderen kennen 't refrein.

Jan: Hij kent 't refrein van 't refrein.

René: Enkel extremisten uiten hun mening; de anderen schipperen.

Paul: Naast de Groenen vergaderen enkele Franstaligen zonder veel misbaar in 't café: " Au retour du Coq Wallon".

Jef: Stout van de Pale-ale zakt hij daarna af naar 't Wilgenhof waar de vrouwen al vredig aan 't voorgerecht bezig zijn.

Pater: In het begin schiep God hemel en aarde de planten de dieren en de mens.

Oscar: Ze zei: "Je mag kiezen. Wil je me 't liefst aankleden of kleed je me liever uit ?
Als je me aankleedt kleed ik je uit maar als je me uitkleedt kleed ik je aan."
En ik: " Is er geen meerkeuzevraag ?"

Jef: Zou Hij hem als dier hebben geschapen of als mens ?

René: Als ondie.

Paul: Ergens tussenin.

Jan: Een soort mensaap waarvan de neus zich buitensporig heeft ontwikkeld.

Paul: Hij steekt hem ook overal in.

Jef: 't Heeft hem geen windeieren gelegd.

René: Misschien is 't nog niet te laat om hem in zijn natuurlijk leefmilieu terug te plaatsen.

Pater: Ik vrees dat 't te laat is.

Jef: Ik ook.

Jan: Hij zou zijn soortgenoten wel eens snel kunnen uitroeien.

René: En dan wordt hij een beschermde soort.

Paul: Dat nooit !

Pater: Ze zouden hem niet begrijpen.

Jef: Zo min als wij.

Jan: Ze hebben toch ook seks om de stress af te reageren.

Oscar: De celliste in het koor moest aan een dringende behoefte voldoen. Ze nam dus maar de bassist mee. Met twee is 't toch veel beter dan alleen.

Paul: Mocht het lukken is 't zo mogelijk nog erger. We zijn hem dan wel kwijt maar zijn nakomelingen kunnen heel Afrika in rep en roer zetten. Hier hebben we hem dan toch beter onder controle en ginder is de aidsplaag al onoverzichtelijk genoeg.

Jef: Hoezo ?

René: Zozie ziezo.

Jan: De burgers controleren de mandatarissen.

René: Sinds wanneer ?

Jef: En als we hem eens in een reservaat zouden steken ?

Jan: Onmogelijk, dan blijven de toeristen weg. Gevolg: meer ontwikkelingshulp. Nee

ik denk dat we ons lot gelaten maar waardig moeten dragen.

Paul: Ons achterste uitsteken en als ze schoppen geven we geen krimp.

Jef: Als ze daarvan pijnlijk worden zijn wij de morele winnaars.

Jan: Maar wat als ze ons een breuk schoppen ?

Pater: We zijn toch al gebroken.

René: Vóór ze ons kreupel schoppen anticiperen we op ons lot en lachen ons een ongeluk.

Oscar: Ze schoor het dons van haar benen zonder zeep en gaf ze dan een flinke beurt met haar lotion. Ik vroeg: " Zal ik dat ook eens doen ?" En zij :
"Mannenbenen zullen 't altijd tegen vrouwenbenen moeten afleggen."

Paul: Zijn zoon zou al wel 3 keer aangehouden zijn met cocaïne op zak, en zelfs 1 keer met heroïne.

Jan: Wel aangehouden nooit veroordeeld.

René: Allicht heeft hij een sterke zonnelijne dat wijst er op dat grootse verrichtingen mogelijk zijn.

Jef: Welke verrichtingen zegt de zonnelijne er niet bij.

Jan: Om "gabber" supersnelle "techno" en snoeiharde "dance" het hele weekend vol te houden heeft hij altijd wel voor zichzelf wat "ecologische drugs" achter de hand plantaardig XTC en dito drankjes.

Paul: Ieder zijn eigen pepmiddel. Hij canthariden erectiepillen en verpulverde neushoorntand zijn zoon "ecologische drugs".

Jef: En topsporters endomorfines.

René: We hebben allemaal recht op onze eigen hallucinaties.

Pater: Ik hallucineer al van leidingwater.

Jef: Wie zou daar geen hallucinaties van krijgen ?

René: Alleen zij die er niet van drinken waarschijnlijk.

Oscar: Hij betaalde de consumpties maar zag niet dat daarbij een condoom uit zijn portefeuille gleed. Ze raapte het op en vroeg : "Met wie vrij jij zo veel veiliger dan met mij ?"

Paul: Uit die jongen kan wat groeien.

Jan: Als hij maar niet voor de Groenen of een andere recessief-progressieve snipperpartij kiest.

Pater: We moeten hem op 't rechte pad houden.

René: Partijmeisjes op hem afsturen.

Paul: Tussen 2 weekends in studeert hij.

Jef: Wat ? Wat studeert hij ?

Jan: Hij bestudeert de slaap van de rechtvaardige. Ondertussen werkt hij aan zijn spijsvertering laat zijn bloeddruk zakken en elimineert zijn eco-drinks.

Paul: Op die manier is hij tegen 't eind van de week weer toptfit.

Jef: Voor jongeren zoals hij die begrepen hebben dat je al werkend niets kan verdienen is er nog een mooie toekomst weggelegd.

René: Voor allemaal dus.

Jef: Ons pensioen, pensioentje is veilig.

Paul: De verkiezingen zijn op komst bijgevolg gaan de werkloosheid de criminaliteit en de belastingen dalen de faillissementen verminderen de ...

Oscar: Ik maak wat plaats onder mijn trui voor de sproeten op je kin; ik rits mijn jeans open voor je hand; ik plooi je benen in mijn armen en 'k duw je als een foetus in me binnen.

Jef: ... Moordenaars gaan terechtgesteld worden.

Jan: Nee da's niet bij ons.

Jef: Waarom niet ?

Pater: Wij zijn beschaafd en wij zijn christenen. We moeten moordenaars de kans geven zich te bekeren tot het "ware geloof".

René: En wat als ze al in 't "ware geloof" werden opgevoed en het bij ons bij gebrek aan belangstelling teruggebracht hebben ?

Pater: Ze kunnen ongelovig zijn maar niettemin diep berouw tonen.

Jan: Spijt hebben ze allemaal zolang we ze gevangen houden.

Jef: Maar eens we ze in onze christelijke goedheid hebben vrijgelaten is 't weer bingo.

Pater: Niet altijd.

René: Laten we er van uitgaan dat als we ze niet terechtstellen, maar ze na oprecht stevig berouw vrijlaten en ze recidiveren, we ook niet weten of hun nieuwe onschuldige slachtoffers later ook geen moordenaars zouden geworden zijn.

Oscar: Zij: "Hou je van mij, van mijn fletse borsten van 't haar op mijn kin van mijn vuile tanden van mijn kromme benen en van de eksterogen op mijn tenen?"
Hij: "Ik hou van wat ik hou, wat kan ik er aan veranderen dat ik zielsveel hou van jou."

Jef: Als je 't zo bekijkt kunnen we ze maar beter niet terechtstellen maar ze 1 keer vrijlaten en als ze herbeginnen kunnen we ze nog altijd levenslang luxueus installeren omringd door fanmail en eigen glorie.

Paul: Te weten of mensen mensen kunnen terechtstellen is een vraag voor primitieven die kauwgom gebruiken i.pl.v. tabakspruimen en die de Renaissance nog te verwachten zijn.

Jan: 't Dilemma is er niet eens één: Wie stel je 't best terecht de moordenaar of de vermoorde?

Pater: Geen van beiden.

Jef: Te laat pater, de vermoorde is al terechtgesteld.

René: Stel dat we hem samen vermoorden, we tonen zo goed en zo kwaad als 't gaat welgemeend doordacht berouw.

Jef: Dat we veinzen met hart en ziel en met de lippen op elkaar.

Jan: Zonder het uit te proesten.

René: In de gedaante van één of ander prehistorisch partijmonster komt hij terug op aarde.

Jan: Om zijn werk af te maken.

Jef: Geen probleem: laat hem maar komen. Voor 't zelfde geld vermoorden we hem nog eens.

Pater: Alles wel beschouwd is 't hier nog beter dan in de nieuwe wereld in "God's own country."

Oscar: Ze staat op 1 been vóór mijn deur. 'k Neem ze binnen en ze zegt: "stekende

kniepijn". Ik denk: " 't kan zijn". Ik leg ze languit op mijn bed, trek haar panty en waarom ook niet haar broekje uit en vraag : "Welke knie ?"
Ze zegt: " 't Blijft gelijk".

Paul: Hij mag er dan al met mijn vrouw vanonder zijn misschien is hij nog menselijker dan jullie.

Jef: Hij heeft hooguit een paar dierlijke deugden.

Pater: Als daar zijn ?

Jan: Hij plant zich voort als een konijn, zelfs als hij zich niet voortplant en tegelijkertijd steekt hij overal zijn neus in.

René: Hij is zo bekrompen als 't partijapparaat en zo diervriendelijk als de geest van de partij de kuddegeest.

Paul: Voorzichtigheid is de moeder van de porseleinenkast en initiatief is wees van de voorzichtigheid.

Jan: Loopt hij in 't gareel: promotie. Loopt hij eruit: commotie.

Jef: Hij is tevreden met ons lot.

Jan: Hij zegt: "Alle mandatarissen zijn niet zoals ik".

Paul: Hij bedoelt: " Je moet het hen vergeven als ze niet zo gemotiveerd zijn als ik".

Jef: Hij lenigt de noden van de bevolking van de vrouwelijke.

Oscar: Ze houdt alleen haar kristallen enkelkettinkje aan en een strooien hoedje met rood afhangend lint. Ze zegt: " 't Fototoestel staat klaar. Zet je Chunichi Dragons baseballpet op en trek je kleren uit. 't Statief staat daar achteraan de trap."

Paul: Tussen lenigen en leningen is maar 1 letter verschil.

René: Evenveel als tussen de letter en de geest van de wet zoals hij ze interpreteert.

Paul: Welnu de Christelijke Middenstandsbank heeft Flupke Matsijs en zijn vrouw onlangs een lening van 2500 euro geweigerd.

Jef: Van je vrienden moet je 't hebben.

Jan: Eerlijk gezegd zouden ze er ook niet veel kunnen mee aanvagen. In de 12 apotheken van de stad samen hebben ze uitstaande rekeningen voor zowat het dubbele. Ik heb het van Dr. Jacobs die de hele familie gratis verzorgt.

Paul: Klopt. Enkel de 4 kindjes hebben nog recht op geneesmiddelen in de apotheek, bij de ouders moet de natuur meestal maar zelf het nodige doen.

Jan: Dr Jacobs verdeelt zijn antibioticastalen uitsluitend onder berooide volwassenen zoals zij.

Paul: Vooraleer Jacobs zich hier is komen vestigen, heeft Flupke 6 huisartsen gehad.

Pater: Er komen bij de franciscanen nu 200 mensen aan wie dagelijks een warme maaltijd wordt gereserveerd tegen 50 vorig jaar. En voor de "rijkere armen" die 1 maal per week komen is het aantal op 5 jaar tijd vertienvoudigd.

Oscar: Ze pikt me aan de Monplaisirlaan op. Vandaar tot bij haar thuis heb ik continu een sfeervol zicht op al haar heerlijkheden boven en onder een exclusief balkon.

Jan: Waar zijn de welstand en de werkzekerheid van vóór '57 ?

Paul: Waar is de tijd toen onze boeren hun akkers nog bebouwden zoals ze 't wilden zonder te worden verplicht een gedeelte braak te laten.

René: Ze beslissen met volle magen en pensen die voor de zijne niet moeten onderdoen. Mochten we ze eerst kunnen uithongeren dan kwamen andere oplossingen uit de bus.

Jef: Voor al diegenen die in Europa honger lijdten.

Jan: Andere dan hun grootschalige fusies: complete waanzin die veel weg heeft van doemdenken. Want wat hebben ze enkel op 3-man-en-1 paardenkopbedrijven niet op "multi's." Die vragen op de minister af: " . kloteministerke geef jij aan 100.000 stempelgeld of wij aan evenveel werk ?"

Pater: Eens komt daar een hongeroproer van, een onoverzichtelijke mars tegen de instellingen.

Jef: De mars van de uitgemergelden.

Paul: Hun enige argument is bekend: zonder ons ware 't nog erger.

Pater: We mogen ons niet opsluiten in ons misprijzen of we worden er zelf slachtoffer van.

Jef: De werkmans kan een deel afgeven van wat hij niet heeft.

René: Wie geeft wat hij niet heeft is 2 keer waard dat hij leeft.

Jan: En wie te veel heeft kan 't niet weggeven want hij heeft te veel. 'k Bedoel om weg te geven in 1 leven.

Paul: We hadden het begrepen.

Oscar: Ik hijs me met moeite naar boven maar ik volhard want 'k weet dat waar haar benen ophouden het snoepje wacht.

Paul: Hij kent Flupke. Hij zegt wie 't horen wil ...

Jef: Niemand.

Paul: Flupke is een brave man en als hij hem tegenkomt doet hij er nog een schepje bovenop. Hij roept dan van ver : "Flupke brave man que tal ?"

Pater: Tegen iemand die de Costa Brava nog niet heeft gezien !

Jan: Hij heeft soms een luizig werkje voor hem en betaalt dan in natura.

Jef: Met de gerecycleerde spaghetti...

Jan: Ja of met afgevalen wormstekige appels of oudbakken beschimmeld brood dat hij voor de eenden op zijn vijver bij de bakkers cadeau krijgt.

Jef: Hij heeft een hart van goud vraag het maar aan Fientje Trog. Hij heeft al Fientjes kostbaarheden wat oude kant en 2 antieke klokken afgeluist.

Jan: Hij had haar uitgelegd als je me je kant en je klokken schenkt mag je bij de volgende verkiezingen voor mij stemmen en je buurvrouw niet.

Jef: Haar buurvrouw is de grootmoeder van Pros de socialist; het zijn klas- of andere genoten. Ze worden allebei nog dit jaar 92.

Paul: " De onbevreesden zullen zich beginselvast ten koste van de bevreesden schaamteloos verrijken."

Pater: Een citaat van Paul. Voorlopig nog voor niemand een referentie.

Oscar: Ze zei : " Voor die prijs heb je mij met alles erop en niks kleren eraan en daarna dit luxediner uit de Sarma als toemaatje erbij." En hij : "Tegen de tijd dat ik met je klaar ben is de kalkoen al lang weggevlogen. Zo zijn we zijn lijkgeur kwijt."

Jan: Hij houdt van antiek.

Paul: Dat kan 't einde betekenen.

René: Eerlang boren zich een paar wormen in zijn houten kop.

Jef: Met wat meeval zitten ze 'r al in.

Jan: Laten we de kop van de beer toch maar niet verkopen vooraleer hij met schieten stopt.

Paul: We kunnen onze vlaggen best nog wat gestreken houden. De echo draagt de heuglijke mare wel rond eens de wormen zo ver zijn.

Pater: Dan zal de beiaard spelen !

Jan: Vraag hem eens: "Hoe moeten we de armoe bestrijden ?"

Paul: Hij haalt diep adem rochelt twee keer laat zijn maag keren en zegt dan zonder iets te zeggen : ...

René: "Er zijn daarvoor geen pasklare oplossingen. We moeten met de armoe leren leven. We moeten ze door onze moedertjes aan hun baby'tjes met de moedermelk laten meegeven zodat ze er éénmaal volwassen zullen tegen gewapend zijn.

Oscar: We bouwden samen een feestje. O wat was het feestje kortjes. Hele dagen ging haar wijsje "Oscar toch ik wil meer dan dat paar gortjes.

Pater: Onder 't mottootje : armoede adelt.

Jef: We moeten ons dringend met het probleem bezighouden zodat de armen de armoezaaiers weten dat we'r mee bezig zijn en er ons verder geen moer van aantrekken.

Jan: Er zijn andere prioriteiten. We moeten in de eerste plaats de wedden van de mandatarissen herzien om ze op 't niveau te brengen van hun capaciteiten.

Jef: Naar boven of naar onder ?

Paul: We moeten en zullen de Europese normen halen en Europa uitbreiden tot aan de Oeral.

René: Dat streelt onze eigendunk want wat blijkt ? Ginder zijn ze nog armer dan hier.

Paul: Weeskinderen leven er in de riolen en wij hebben er hier weeshuizen voor.

Jef: Dat bewijst zwart op wit dat er riolering is en hier achter 't station niet.

René: Als we er in slagen Europa aardrijkskundig Europa één te maken duiken we eerlang ook de riolen in om te overwinteren.

Paul: Denk aan de tijd toen klassen gesplitst werden. Eén klas de snuggeren, de andere de meelopers.

Jan: De bedoeling was 't niveau van minstens 1 klas hoog te houden.

Oscar: Ze vraagt: "Doe me alsjeblieft mijn "Wonderbra" aan en steek me mijn lenzen in. Op die manier ziet iedereen wat."

Jef: De onbekwamen zoals ik werden door de leraars smalend genoemd: de toekomstige "electricchiens" "mechanichiens" en nog meer van dat fraais met de klemtoon op "chien".

Jan: Als je er éénmaal mee akkoord gaat de levensnormen naar omlaag te egaliseren ga je naar die tijd terug.

Paul: Een kleine welgestelde zelfvoldane elite enerzijds en hun verpauperde ondergeschikten anderzijds.

Jef: De ongeïnteresseerde snuggeren en de geïnteresseerde doorbijters moeten dezelfde kansen krijgen. Laat laatstgenoemden maar een paar jaar langer over hun studies doen.

Jan: Als je met het idee vertrekt dat de huisarts of de advocaat een genie moet zijn dan accentueer je alleen maar de intellectuele klasseverschillen. Die zijn sowieso van alle tijden.

Pater: Als je in de advocatuur in de magistratuur, in de geneeskunde nooit een koppig doorzettende ezel laat promoveren maar uitsluitend "Übermenschen" dan zit je daar met een hautaine keurgroep wars van alle menselijke emoties.

Paul: Intellectueel geniaal professioneel afstandelijk en ondermaats.

René: Gelukkig blijft de politiek voor iedereen toegankelijk. Kijk maar in de richting waarin ik kijk.

Oscar: Ze kijkt genadeloos mijn badpak uit en vraagt : "Is 't met dat soort afgeleefd speelgoed dat je 't hier komt doen, Superman ? "

Jef: Da 's het enige pleziertje dat ze ons nog gunnen.

Pater: Om 't spreekwoord in ere te houden.

Paul: Ze leggen ons hun "onvolmaaktheden" bloot en wij kunnen de onze verstoppen waar niemand ze komt zoeken.

Jan: Ze pakken de poen in een waaier aan functies maar zetten ons uit de wind.

René: 't Zijn schatjes. Daarom zie je er ook hier en daar een borst- of een standbeeld van en nooit van ons.

Jef: Nu je 't zegt.

Jan: Op de keper beschouwd zullen ze 't wel verdiend hebben...

Jef: Ze verdienen al zo weinig ...

Paul: Als je al je hele leven gesparteld hebt als een marionet en je in alle bochten hebt gewrongen is het maar eerlijk dat je na je hondenleven in één of andere steen, in één of ander metaal, vereeuwigd wordt.

René: De kunstenaars en de honden zijn er ons dankbaar voor.

Jef: De zeikers bezeikt.

Oscar: "Genoeg seks" zei ze; "basta cosi". Er bestaan andere dingen in 't leven. Steek je instrument in zijn foedraal en probeer kuis van me te houden zoals ik van je hou."

Paul: Ik denk niet dat hij ooit een postzegel krijgt ...

Jef: Of er moeten 2 modellen bij ...

Jan: Een Zweeds en een Deens.

Jef: Of een Duits; in elk geval 2 slanke modellen op een langwerpige zegel natuurlijk.

René: Alledrie in hun blootje op een luipaardvel namaakluipaard.

Paul: Een straat of een plein dat zit er dik in.

Jef: De helft van de stad is al van hem. We kunnen hem de andere helft schenken.

René: Laten onteigenen voor openbaar nut ware eenvoudiger. Met 1 of 2 aangetekende brieven is de klus geklaard; niemand zou daar graten in zien.

Jan: En dan de naam van de stad in de zijne veranderen.

Paul: Da's al gelukt bij Lenin, Toyota, Marx ...

Jef: Bij Albert Elisabeth Friedrich ...

Oscar: Mijn verlegen medestudente klopte aan en zei: "Kris is op stage, ben jij vrij ?
" Ik liet ze binnen. Ze kleedde zich uit en zei: "Ik ben nu dringend aan ontspanning toe. Wat dacht je van een uitgesponnen simultaanorgasme tussen jou en mij ?"

Paul: Nu nog de tekst bij zijn beelden: Hij heeft ons allemaal liefgehad de klootzak : 1942-

Jef: Kunnen we hem niet direct laten sterven ?

Jan: Niet voordat hij voor mij gesjoemeld heeft.

Paul: Of : "In de vrede van de Heer werd misschien opgenomen ... "

Jef: Of: "Ach Sofietje, de rozen zullen bloeien ... "

Pater: Om zijn grafschrift moeten we ons nu nog niet bekommeren. Laten we eerst de lopende zaken afhandelen.

Jef: Zolang hij loopt kunnen we hem niet begraven.

Pater: Er zijn heiligen levend begraven.

Paul: Een martelaar gaan we er alleszins niet van maken.

Jef: Die zijn er al genoeg wij niet inbegrepen.

René: Dan wordt het hier een bedevaartsoord met alles erop en eraan : friet worst maatjes souvenirs en coca-cola.

Jef Paul en Jan zingen samen : Drinking rhum and coca-cola oh la la.

Oscar: Aan 't eind van de gang bleef 1 kamer dag en nacht open. Daar vond iedereen zijn gading die thuis zijn gading niet vond.

Jef: De vlieghaven wordt dan te klein en de drugstoeristen verdwijnen naar rustigere oorden.

Jan: En wij houden alleen religieus toerisme over.

René: Mirakeltoeristen gewapend met hoop wandelstokken en met heiligen versierde zakmessen die de wielertoeristen gaan de stuipen op 't lijf jagen ...

Jef: Vooral in de afdalingen.

Paul: "Drei Tage war der Heilige krank. Jetzt trinkt er wieder Gott sei Dank ! "

Pater: Heiligschendend toerisme. Toeristen die we beter de tempel uitjagen dan ze er in laten.

Jef: Of ze zouden al veel moeten bijhebben voor de offerblokken.

Paul: Dus maar wachten tot hij vanzelf sterft en daarna wordt hij automatisch begraven.

Jan: Als ze zijn as maar niet over ons uitstrooien.

Pater: God beware ons !

René: Daar ben ik gerust in . Als ze hem verassen zullen ze hem oppotten.

Oscar: Ik nam haar in alle haast op het zebrapad. Toch gaf dat een hoop verkeersellende.

Ze zei: "Je hebt er toch een pak die nog niet echt veel hebben meegemaakt."

Paul: Heel zijn leven heeft hij met succes getracht zijn evenmens een loer te draaien. Nu is 't wachten tot de natuur hem zelf een loer draait.

Jef: We kunnen een handje toesteken.

Pater: God hebbe bijna zijn ziel !

Jan: Als ik denk aan de projecten die ze nog op stapel hebben !

René: De taks op het tewerkgestelde personeel.

Jan: Abominabel.

René: Als je dergelijke taksen heft ga je er van uit dat de werkgever om zijn snode daad-'t werkgeven- moet beboet worden zoals een dronken chauffeur een foutparkeerder of een exhibitionist.

Jef: 't Kan erger. Je zou hem zijn b^{tw}-nummer kunnen afnemen.

René: Dat ware alvast een faillissement minder.

Paul: 'k Herinner me de historie met Jaak Pinte de stylist. Die wou absoluut zijn creaties aan de man zeg maar aan de vrouw brengen in Parijs en was bij hem te rade geweest om uit te zoeken hoe hij dat 't best kon aanpakken.

Oscar: Kon ik kijken in je hart, kon ik je ogen geloven dan kon ik zoenen om den brode, kon ik me aan de haveloze geven en je moeiteloos alles en nog wat vergeven.

Jan: Inderdaad. Goed twee jaar later belt hij Pinte op. Hij zegt : "'k Heb slecht nieuws. We hebben je werkstukken aan enkele Parijse couturiers voorgelegd, 't wordt een flop. Spijtig."

Paul: Pinte had inmiddels al 2 winter- en 1 zomercollectie in Parijs achter de rug. Ik meen me te herinneren dat de moderedactrice van Le Figaro zijn creaties tot boven de wolken opgehemeld had.

Jan: Een ander van hun aan waanzin grenzende projecten betreft de omlegging van

de rivier langs de noorderkant van de stad. De bedding in 't stadscentrum zou in een 1ste fase worden uitgediept en in een 2de omgebouwd tot een ondergrondse winkelgalerij.

Paul: Daar komt nooit wat van. Er zal niet eens protest van de middenstand nodig zijn. De leegstaande winkelpanden die onze vriend 1 voor 1 opkoopt zouden totaal waardeloos worden mocht het project doorgaan.

Jef: Telkens als je langs het wandelpad aan de rivier onder de spoorwegbrug door wandelt is het uitkijken geblazen voor vallende stenen verroest metaal en kalkstalactieten. Vroeg of laat gebeuren daar ongelukken.

Oscar: Ze deed vliegensvlug haar benen open en weer dicht en zei : "Als je gezien hebt wat ik aan heb ben ik van jou ... zoniet ben jij van mij."

René: De spoorwegen wachten op de stad; de stad op de spoorwegen en de spoorwegen op ... Godot.

Jef: Fritz heeft hem eens wandelend tot daar meegenomen. Hij had een strandemmertje kleefmortel bij, voegde er één loszittende steen mee en besloot : "met 100.000 zo'n emmertjes is 't weeral voorbij."

Pater: De zeiker zei: "Ik ben verantwoordelijk voor Cultuur, Landbouw en nog iets dat ik vergeten ben."

Jef: Zo is het. En hij voegde er nog aan toe : "Ik zou eens kunnen navraag doen op 't stadhuis wie feitelijk voor "Monumenten en dies meer" bevoegd is."

Paul: Een herstellingswerk daar kan je geen roem mee oogsten en 't kost stukken van mensen. Zie je z' al al een bordje plaatsen met als opschrift: "Vakkundig hersteld in 1999 door coalitie zo & zo ?"

Jan: Daartegenover horen bij zo'n van grootheidswaanzin zwanger project meerdere koperen platen.

Jef: Eerste steenlegging tweede steenlegging derde steenlegging, ...

Paul: Je kan ook geen gedenkteken plaatsen bij een ingestorte brug als ode aan de nalatigheid van de verantwoordelijken.

Pater: Voor zover de aangestelde parlementaire commissie verantwoordelijken kan aanduiden...

Jan: Aanduiden dat gaat nog maar daarna komt de kat op de koord.

Oscar: Als je akkoord gaat kunnen we samen in de biechtstoel zondigen en er daarna samen boete in doen.

René: Bijvoorbeeld : "Onder 't bewind van Piet en Klaas stortte hier de Cassandrbrug in met alle gevolgen vandien. Mogen alle slachtoffers rusten in vrede. R.I.P."

Paul: Een al gedeeltelijk uitgevoerd project is de halve voor 't verkeer gesloten verbindingsweg dwars door 't Paardenbos.

René: De Groenen hadden nochtans vóór aanvang van de werken 27 open deuren ingetrapt zoals gewoonlijk.

Jef: Die zouden beter de drankblikjes verzamelen die door de vissers op beide bermen van de rivier worden achtergelaten om 't landschap op te vrolijken.

Jan: Er groeien al berken en elzen door 't asfalt, in 't kort kunnen we laten ontginnen.

Pater: De natuur doet wonderen en zet hun stommiteiten met de glimlach recht.

René: De schepping zou perfect zijn geweest zonder ons.

Pater Jan. & Jef (samen) : Zonder hen.

Oscar: Weg met die vrijersvoeten onder mijn rok. 'k Heb al genoeg last van mieren tussen mijn benen.

Paul: Nog iets waarvoor ook de centen ontbreken die eerder in de rotondes zijn gegaan dat is voor de restauratie van de drie dakruiters van 't belfort.

René: Voor de 8,5 toeristen die ze jaarlijks komen fotograferen en zolang er geen op de wandelaars valt ... Nee dan zijn de rotondes nuttiger. Trouwens er onder lopen dat is moeilijkheden zoeken.

Jef: Ze kunnen beter aan de overkant lopen; daar zijn de trottoirs van blauwe steen en 't scharminkel van de koster giet er elke dag zeepsop over en maakt dan van achter 't gordijn driekleurige statistieken: 1) de doden 2) de zwaargewonden 3) de beenbreuken.

Jan: Vóór 't belfort staan 2 zitbanken of beter gezegd er stonden er 2. Nu ligt er 1 op haar zomerzij bij. Er is een man doorgezakt.

Pater: Was 't erg ?

Jan: Nee enkele breuken aan 't bekken. Hij was op 6 maand weer de oude.

Pater: Oef ! Was hij echt weer de oude ?

René: Hij was in feite al te oud om nog de oude te kunnen worden.

Oscar: Met haar mooiste pruilmond zei ze: "Kon ik toch maar eens spitsroeden lopen i.p.l.v. altijd zweepslagen te krijgen. 't Zou eens iets anders zijn. Op de duur beleef ik er niet 't minste plezier meer aan."

Jan: Zijn leeftijd buiten beschouwing gelaten is hij weer redelijk in staat om op een bank te zitten.

Paul: Op een andere dan, want de verongelukte bank staat er nog als een teken des tijds te wachten op de inspectie van de schaderegelaar van de stadsverzekeraar.

Jef: Waarschijnlijk gaat de brave man de bank moeten betalen.

Pater: Een ongeluk komt nooit alleen.

René: Als hij er daarmee vanaf komt mag hij niet klagen !

Jan: Er zijn ergere dingen in 't leven.

Paul: Neem nu 't tragische geval van de weduwe van Joske die zijn leven heeft gelaten voor 't behoud van ons leefmilieu, onder de geklasseerde eik op 't Martelarenplein. Dat ongelukkig voorval dateert van in '96 en nog zijn z'er niet uit of 't de fout van Joske is dan wel van de eik.

Jef: Hoezo ?

Paul: Volgens de verzekeraar zou Joske de eik hebben uitgedaagd.

Jan: Dat is effenaf spijkers zoeken op laag water.

Jef: Maar allez Joske zou geen vlieg kwaad hebben gedaan, dus zeker geen 100 jaar oude eik. Misschien hebben ze nog in dezelfde klas gezeten.

Pater: Lang vóór er bosklassen bestonden.

Oscar: Ze zei: "De weg naar de top is met vluchtheuvels bezaaid. Begin maar bovenaan tussen mijn hals en mijn nek. Je moet niet dadelijk onder mijn hemd zitten prutsen."

Paul: Welnu zijn weduwe wacht nog op de eerste uitbetaling van Joskes pensioentje. Ze heeft hem nog altijd niet kunnen begraven.

Jan: Gelukkig heeft ze een droge kelder.

Jef: Is dat beter om hem in te bewaren ?

Jan: Dat weet ik niet maar je hebt er minder werk in dan in een kelder die regelmatig onder water staat.

Jef: Ik zou 't nogal geloven. Da's een verschil van dag en nacht.

René: In een natte zou hij wel bovendrijven en nu ligt hij onder.

Pater: God heeft hem al tussen de engelen in zijn Heerlijkheid opgenomen.

René: Dat wel maar zij zit toch maar lekker met de stank.

Jef: "Lekker" is misschien 't woord niet.

Jan: Een geval waarbij de zaken ook fijntjes op hun beloop werden gelaten is 't geval van " 't aangespoelde kalf".

Oscar: "Profiteer nog eens van mijn lippen want morgen laat ik er collageen inspuiten dan worden 't dure proteïnen als je er altijd zit aan te knabbelen.

Paul: In januari '97 bij 't breken van 't ijs spoelt aan 't sas een kalf aan. In zijn buik 10000 ecstasypillen. Het kalf werd als bewijsmateriaal ingevroren maar de pillen zijn verdwenen.

Jef: Je moet er niet aan twifelen, onze vriend heeft er zich mee beziggehouden.

Jan: Als schepen van Landbouw had hij enkel voor 't kalf te zorgen. Volgens hem was het niet eens meer voor consumptie geschikt met wat het had ingeslikt. Hij zei : "Ik ben al zo ziek als een hond als ik 10 pillen slik."

Pater: En 't onderzoek ? Op een dood spoor zeker ?

Paul: Welk onderzoek ?

Jan: De enige die 1 keer werd ondervraagd is de sasmeester. Hij heeft het persoonlijk aan Marc de postbode verteld. Hadden ze hem zwijggeld betaald, we hadden niet eens geweten dat het om een gouden kalf ging.

René: Wij zijn de kalveren.

Oscar: Als je wil lik ik je helemaal op als een ijsje en 'k bewaar je kersenmond voor bij het fruitbier als dessert.

Paul: Wat de verdwenen pillen in 't kalf betreft moeten we ons geen illusies maken. Verdwenen of vernietigd 't maakt allemaal weinig verschil. Voor 1 vernietigde pil worden 100.000 nieuwe geproduceerd. 't Reële verlies is van geen tel.

Jan: Waar vraag is is aanbod. Als we niets doen aan de vraag heeft vernietigen geen zin en de armoe vergroot de vraag dus ook de trafiek.

Pater: En de tragiek.

Paul: De verschoppelingen, de uitgestotenen gaan we nooit kunnen beletten te proberen hun miserie te vergeten door drugsgebruik. Maar als we de anderen al zouden kunnen duidelijk maken dat 't beter is er niet mee te beginnen.

Jef: Als je jonge mensen, kinderen, zou kunnen doen luisteren en hen uitleggen dat drugs gezond zijn zouden ze 'r minder slikken dan nu. Ze eten toch liever hamburgers dan wortelen gewoon omdat we hen niet uitgelegd hebben dat hamburgers gezond zijn.

René: Als 't niet gevaarlijk is is 't vanzelf minder interessant. Het moet dan ook niet uitgetest worden want de "kick" is onbestaande.

Oscar: Als ze met haar knierok ging zitten trok ze hem hoog op haar dijen naar boven. Zó kon ze mijn aandacht gaande houden. En als die toch al verslapt trok ze met beide handen haar kousen, 1 voor 1, zo hoog ze kon één enkele keer tot aan haar broekje.

Paul: Volgens gegevens van 't "Interfederaal Instituut voor de Statistiek" zijn 5 politici op 100 corrupt, 5 op 100 gaan nooit vreemd in 't buitenland en 5 op 100 worstelen met onbestemde verlangens tijdens de werkuren.

Jef: Dag en nacht.

René: Die laatste 5 % zijn dat mannen vrouwen of tussenpersonen ?

Pater: 't Zijn intrigerende cijfers vooral als je denkt aan de 85 procent onbesprokenen.

Jef: Hij zit dus bij de 15 procent.

Jan: Hoe komen ze aan de gegevens ?

René: Door henzelf naar waarheid verstrekt onder voorbehoud. D.i. voor zover ze de vragen begrepen hebben.

Pater: Cijfers zeggen niet alles.

Jef: Politici ook niet. Ze zeggen zelfs niets. Ze nemen.

Pater: Als je op dergelijke vragen moet antwoorden zou je toch gaan twijfelen of al die peilingen serieus zijn .

Oscar: Ze trok haar nieuwe jurk aan en vroeg: "Kijk goed als ik me buk zien ze dan genoeg of neem ik de broche weg ?"
Ik zei: "Laat de speld maar, je tenen zien ze hoe dan ook, door je open schoentjes."

Jef: Soms worden ze beantwoord omwille van de beloning het traditionele cadeau.

René: Een balpen een namaak-~~cd~~ een onderjurk een spelcomputer een sperzieboon. . .

Jef: Daarvoor moeten zij 't niet doen dat hebben ze al allemaal.

René: Zij antwoorden uit burgerzin en plichtsbesef en ook omdat ze zelf de burger intelligente vragen stellen, een kwestie van zich meer in te leven in de ideeënwereld van Jan Modaal.

Jan: Zo is dat. Ze kijken op geen inspanning om ons te begrijpen. Het is dan ook moeilijk te begrijpen waarom zij zo moeilijk te begrijpen zijn.

Pater: Latijn is een dode taal. Ikzelf begrijp er weinig van.

Paul: Vandaar dat z' er regelmatig onvertaalbare Latijnse kaskrakers tussengooien als daar zijn: hic et nunc, in tempore non suspecto, coïtus interruptus, Ave Maria, etcetera ...

Oscar: Ze kleurde haar oogleden en haar lippen zenuwachtig bij, spoot nog wat lak op haar haar en zei : "nu jij trek ik eerst mijn gordeltje en mijn kousen aan en dan pas mijn slipje of trek ik helemaal geen aan ?"

Jef: Als ze ze al zelf niet kunnen vertalen hebben moeten ze daarvoor ook op mij niet rekenen.

Pater: Ave Maria is eenvoudig.

Jef: Zo ken ik er ook een paar maar 'k heb ze nog nooit ergens perfect kunnen plaatsen.

René: (tegen Jef) : Je wordt ook nooit op tv gevraagd.

Jef: Nooit. Zelfs niet als ik staak. 't Zijn altijd dezelfde.

Paul: (tegen Jef) : Je moet maar eens meer staken. Vroeg of laat ben je dan bij de uitverkorenen.

René: Als je niet knokt als je geen brokken maakt kom j' er niet op.

Jef: Zelfs niet op de serieuze zenders ?

René: Zelfs daar niet. Geen bloed geen vragen.

Jan: Hij komt er wel op.

Jef (gelaten) : Zo beroemd als hij word ik toch nooit.

Oscar: Gelezen in de krant : "Luxe lingeriezaak over te nemen in 't Waasland; alle onderdelen; voor dame"- Hoezo ?

Pater: Hoop is er voor iedereen zelfs voor hen ja zelfs voor hem.

Paul: Eens vallen de schellen van hun ogen. Dan komt de dag dat we onze bossen weer mogen bewonen en onderhouden i.pl.v. ze te moeten overlaten aan de blikjescultuur de goodwill en de willekeur van de sluikstorters en de bureaucratie.

Jan: Dat we onze beboste hellingen met onze huizen zullen mogen versieren en ze zich verlicht als feeëriek kerstbomen tegen de einder zullen aftekenen.

Pater: Dan versmelten onze landschappen en onze woningen in een Gods schepping waardige harmonie.

Jef: Dan verdwijnen onze grijzen, gaan de kreupelen weer lopen, de blinden weer zien.

René: Je mag er op rekenen !

Paul: Dan komt de langverwachte zondvloed die hem en zijn soortgenoten en alle laag-bij-de-grondse politicasters in geen tijd met standbeeld en al van de aardkloot zal laten verdwijnen.

Oscar: Als 't na de lange winter weer lente wordt dan smelt het ijs in haar blik, zingen de vogels in haar neusvleugels, gaat haar sluikhaar krullen en kan ik van haar blote kuit smullen.

Pater: En als jullie dat niet geloven geloof dan in iets anders. Maar geloof want geloof verzet bergen en zij zijn geen bergen. 't Zijn reuzen op leren voeten kakkerlakken !

Jef: Eén zaak moet me nog van 't hart. Hoe komt het toch dat we al de hele tijd op hem zitten te schimpen zonder met een woord over zijn kwaliteiten uit te weiden ?

Jan: We gaan het hier toch zeker weer niet hebben over zijn jichtaanvallen zijn patersziekte. Sorry pater.

Paul: Voor hem en zijn evenbeelden zouden we de avondklok moeten kunnen instellen, hen hoe dan ook uit 't straatbeeld laten verdwijnen samen met de hinderpalen en vooral vooral hen beletten aan liefdadigheid te doen.

Jan: Wat we zijn soort ook beletten ze zullen er altijd wel wat op vinden met in hun achterhoofd 't Scandinavische model. Trouwens er wordt hier al meer dan genoeg belet.

René: Desnoods lopen ze de ziekenhuizen af de stempelokalen de vuilnisbelten de stadions de crèches de dakgoten. Ze zitten vast in 't stadsbeeld zoals de grassprietten tussen de stenen. Ze zijn een noodzakelijk kwaad. Een wintergriepje een zere tand een etterbuil.

Paul: Hadden we over hem gezwegen waren we 'r nog te goed voor geweest.

Oscar: De mannequin ging op de catwalk door de knieën voor de playboy. Ze droeg een orange zijden bloes en een beige lederen rokje met ritsen op de plaats van de zakken. Hij trok de ritsen open en stak een bankbriefje inclusief telefoonnummer in elk van haar jarretelgehouden oranje zijden kousen. Wauw !

Jan René Jef en Paul (gaan tot bij Oscar) : Maar Oscar toch de bewonderende kreet was voor ons !

Jan René Jef en Paul (samen) : Wauw !

Oscar: Niet zonder moeite slaagde ik erin haar van haar beha te ontdoen. Zou hij dat ook kunnen ?

Jef Jan Paul en René (samen rond Oscar) : Maar natuurlijk hij moet toch iets kunnen.

Jan (gaat tot bij pater) : Hoeveel moeten we je pater, alles is voor mij.

Pater: 4 maal 5:20 Jan.

Jan (betaalt) : Tot morgen.

Paul René en Jef: Tot morgen pater.

Jan Paul René en Jef (nemen Oscar bij handen en voeten en doen hem mee naar buiten).

Jef: Kom Oscar. We gaan een pint pakken bij Ronny.

Oscar (Roept nog vergeefs) : Ah nee ik knijp nog liever de katjes in 't donker.

Pater (vergezelt hen tot aan de deur) : Tot morgen mannen !

Jef, Jan, Paul en René (zingen samen) : O dierbaar België, o heilig land der Vaad'ren.

Einde van "De gelaarsde pater".

't Is een dooddooener te beweren dat de politiek doet geeuwen: de politici zelf geeuwen erbij.

Opdat de toeschouwers bij dit stuk ook niet zouden gaan geeuwen ware 't wenselijk enkele van Oscars erotische fantasieën in beeld te brengen.

Herwig Van Landuyt.